

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΣΤΗ

ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ

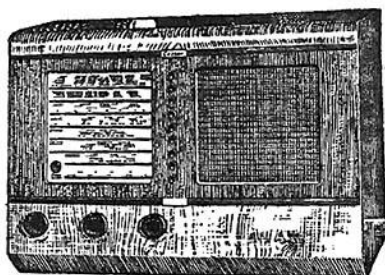

ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΙΑ
ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

5

ΑΥΤΟ Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ
ΑΓΓΛΙΚΟ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΚΟΣΣΟΡ

ΛΑΒΕΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΡΟΣ

ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΡΩΝΙΣΜΟΥΣ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΕΝΑ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ "ΚΟΣΣΟΡ"

Άξιας Δρχ. 2.100.000

Οποιοσ λύση έλους τούς διαγωνισμούς τών
πρώτων 8 τευχών κατά σειράν,

ΖΗΤΗΣΑΤΕ

ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

**Ο ΤΑΡΖΑΝ
ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ**

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ
ΖΟΥΓΚΛΑ

ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

ΕΤΟΣ Α' - Άρ. 5. 28 Νοεμβρίου 1950

Διευθυντής: **Δημ. Περαντζάκης**

Έπί τής ύλης: **Μιχ. Πριονιστής**

Συνδρομαί: Έσωτερικού Τρίμηνος Δρχ. 15.000

Έξάμηνος » 30.000

Έτησία > 60.000

Έξωτεριου Έτησία Δολ. 7

● ΜΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

ΟΤΑΝ ήταν στην αρχή του σταδίου του ό δόν Μιγκουέλ 'Ερλάνδο, διευθυντής σήμερα της 'Αστυνομίας του Μπουένες 'Αϊρες, είχε πάει ένα βράδυ στην έπαυλη της σενιόρας 'Αλβαρέζ, πού ζούσε με την όμορφη κόρη της Ρεγγίνα, στο Ρίο Βέρντε, δέκα χιλιόμετρα έξω από την πόλη.

Η σενιόρα 'Αλβαρέζ πού ήταν άλλοτε βαθύπλουτη ζούσε πάντα με την μεγάλη έλπιδα νά παντρεύη την κόρη της μ' ένα βαθύπλουτο γαιοκτήμονα. Γι' αυτό καλούσε διαρκώς στην έπαυλή της ένα σωρό κόσμο και διοργάνωνε χορούς και δεξιώσεις. Σε μιá από τις δεξιώσεις αυτές ή σενιόρα 'Αλβαρέζ εκάλεσε και τόν δόν Μιγκουέλ.

Κατά τις ένδεκα ή σενιόρα 'Αλβαρέζ παράσυρε σ' ένα ήσυχο σαλονάκι τούς πιο ήλικιωμένους καλεσμένους της για νά πάρουν τόν καφέ μακρυνά από τη θεότρελλη νεολαία.

Σε λίγο ή συζήτησης περιεστράφη γύρω από τόν πνευματισμό και ή σενιόρα 'Αλβαρέζ επρότεινε νά οργανώσουν μιá πνευματιστική συνεδρίασι. Τό σαλονάκι βυθίστηκε στο σκοτάδι κι' όλοι άρχισαν νά διασκεδάζουν με τις περιέργες και ανεξήγητες αποκαλύψεις τών πνευμάτων. Ξαφνικά όμως, τά μεσάνυχτα ακριβώς, ύστερα από τόν τέταρτο χτύπο του ρολογιού, τό μυστηριώδες πνεύμα ανήγγειλε τά εξής :

«Αυτή τη στιγμή δολοφονήθηκε στην έπαυλή του ό σενιόρ Σάνδρο Περέζ, από ένα ξανθό νέο με γαλανά μάτια και όχρo πρόσωπο. Ό δολοφόνος κάρφωσε στην καρδιά του θύματος μιá μακρυνά ισπανική ναβάγια (μαχαίρι)».

Όλοι πάγωσαν από φρίκη.

Χωρίς νά πη τίποτε σε κανένα ό Μιγκουέλ έτρεξε κάτω, πήδησε στο άλογό του κ' έφυγε για τό Σάν Ζοζέ, πέντε χιλιόμετρα πιά πέρα, όπου βρισκόταν ή βίλλα του σενιόρ Περέζ.

Η έπαυλις ήτο σκοτεινή και κατάκλειστη. Ό Μιγκουέλ χτύπησε αλλά κανείς δέν ήρθε νά του άνοιξη. Έκανε τότε τόν γύρο της έπαύλεως και βρίσκοντας άνοιχτό ένα παράθυρο του ίσογειου, πήδησε μέσα και προχώρησε στα σκοτεινά. Κανένas θόρυβος δέν άκουγόταν. Ό Μιγκουέλ άναψε τότε ένα κερί και ανέβηκε στο πρώτο πάτωμα. Εκεί στο βάθος του διαδρόμου μιá πόρτα ήταν άνοιχτή. Ό νεαρός άστυνομικός μπήκε θαρρετά στο δωμάτιο εκείνο. Άμέσως όμως όπισθοχώρησε με τη φρίκη ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του. Έπάνω στο κρεβάτι βρισκόταν ένα αίμόφυρτο πτώμα. Ήταν τό πτώμα του σενιόρ Περέζ, μ' ένα μαχαίρι στο στήθος.

Ταραγμένος ό άστυνομικός βγήκε στο διάδρομο όπου βρέθηκε άξαφνα μπροστά σ' ένα ξανθό και λεπτό νέο, ό όποιος άρπάζοντάς τον από τά χέρια του φώναξε :

- Τὶ θέλετε ἐδῶ πέρα ;
—Θὰ σᾶς ἐξηγήσω ἀφοῦ προηγουμένως μάθω ποιὸς εἰσθε ἐσεῖς, τοῦ ἀπήντησε.

—Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἀλφόνσο Περεζ, ἀνέσις τοῦ ἰδιοκτῆτου τῆς ἐπαύλεως αὐτῆς.

—Ὡστε σεῖς δολοφονήσατε τὸν θεῖο σας ! φώναξε ὁ ἀστυνομικός. Καὶ χωρὶς πολλὰς διατυπώσεις ὤρμησε ἀπάνω του, τὸν ἀνέτρεψε, τὸν ἔδεσε καὶ τὸν μετέφερε μὲ τὸ ἄλογό του στὸ Μπουένος Ἀϊρες.

Τὸ ἐγκλημα τοῦ Ἀλφόνσο Περεζ, μοναδικὸν κληρονόμου τοῦ βασιλοῦ τοῦ θεοῦ του, ἀναστάτωσε τὸ Μπουένος Ἀϊρες. Ὁ δολοφόνος ὡς τόσο δὲν ἔπαυε νὰ φωνάζη πῶς ἦταν ἀθῶος. Ἐλεγε πῶς τὰ μεσάνυχτα δὲν βρισκόταν στὴν ἔπαυλιν, δὲν ἐννοοῦσε ὅμως νὰ ἀποδείξῃ μὲ ἀκριβείαν τὸ ἄλλοθι. Τότε ποιὸς ἦταν ὁ δολοφόνος ;

Τὸ μυστηριῶδες πνεῦμα εἶχε ἀποκαλύψει ὄχι μόνον τὴν ἀκριβῆ ὥρα τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ δράστου. Ἔτσι ὁ νεαρὸς Περεζ, θὰ καταδικαζόταν σὲ θάνατον ἂν ὁ δὸν Μιγκουέλ δὲν ἄρχιζε ν' ἀμφιβάλλῃ γιὰ τὶς πνευματικὰς ἀποκαλύψεις. Ἐκανε λοιπὸν μιὰ λεπτομερῆ ἔρευνα στὸ Σάν Ζοζὲ κι' ἀνακάλυψε ὅτι πραγματικὰ τὰ μεσάνυχτα ὁ δὸν Ἀλφόνσο βρισκόταν μακρὰν τῆς ἐπαύλεως τοῦ θεοῦ του. Ἐνας ἀμαξῶς ποὺ περίμενε ἔξω ἀπὸ τὸ πανδοχεῖο τοῦ Μπελάσκο, εἶχε δὴ τὸ νεαρὸ Περεζ νὰ μπαίνει κρυφὰ στὶς ἑνδεκα στὸ σπίτι τοῦ ἐμπόρου Καρανίτο ποὺ εἶχε μείνει ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὸ Μπουένος Ἀϊρες, ἀφήνοντας ἔτσι μόνῃ στὸ σπίτι τὴν πεντάμορφη κόρη του Κοντσιῖτα. Ὁ ἀμαξῶς ξαναεῖδε τὸν Ἀλφόνσο

νὰ βγαίνει ἀπὸ ἐκεῖ κατὰ τὶς δώδεκα καὶ μισή καὶ κατάλαβε πῶς ὁ νεαρὸς Περεζ εἶχε ραντεβού μὲ τὴν Κοντσιῖτα.

Ὡστε ὁ νεαρὸς Περεζ εἶχε ἓνα ἀκλόνητο ἄλλοθι τὸ ὁποῖο ὅμως δὲν ἤθελε νὰ ἐκμεταλλευθῇ γιὰ νὰ μὴ ἐκθέσῃ τὴν ὑπόληψιν τῆς ἀγαπημένης του.

Ὁ δὸν Μιγκουέλ κατώρθωσε γρήγορα νὰ σχίσῃ τὸ πέπλο τοῦ μυστηρίου ποὺ σκέπαζε τὸ ἐγκλημα αὐτό. Ἐμαθε ὅτι ἡ ὁμορφὴ Κοντσιῖτα ἦταν ἄλλοτε φίλη τῆς Ρεγγίνας, τῆς κόρης τῆς Ἀλβαρέζ. Μόλις ἡ Ρεγγίνα ἔμαθε πῶς ὁ Ἀλφόνσο εἶχε ἐρωτευθῇ τὴν Κοντσιῖτα διέκοψε κάθε σχέσιν μ' αὐτὴ καὶ ἄρχισε νὰ τρέφῃ τόσο αὐτὴ ὅσο καὶ ἡ μητέρα της ἀσπονδο μίσος γιὰ τοὺς δύο ἐρωτευμένους.

Ὁ δὸν Μιγκουέλ δὲν ἤθελε νὰ μάθῃ περισσότερα. Ἐπεσκέφθηκε ἀμέσως τὴν σενιόρα Ἀλβαρέζ, ὑπέβαλε σὲ αὐστηρὴ ἀνάκρισιν ὅλους τοὺς ὑπηρέτες της καὶ ἀνακάλυψε ὅτι ὁ ἱπποκόμος Ἀνχέλο εἶχε λείψει ἀπὸ τὴν ἔπαυλιν ἀπὸ τὶς ἑνδεκα ὡς τὴν μιὰ μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Ὁ Ἀνχέλο συνελήφθη ἀμέσως κι' ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι αὐτὸς εἶχε δολοφονήσει τὸν σενιόρ Περεζ σύμφωνα μὲ τὶς ὑποδείξεις τῆς σενιόρας Ἀλβαρέζ, ἡ ὁποία μὲ τὶς ψεύτικες πνευματιστικὰς ἀποκαλύψεις ἤθελε νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὸν νεαρὸ Ἀλφόνσο ποὺ εἶχε ἀρνηθῇ τὸν ἔρωτα τῆς κόρης της.

Ἡ δίκη ποὺ ἔγινε ἀργότερα ἀναστάτωσε τὸ Μπουένος Ἀϊρες. Ὅσο γιὰ τὸν δὸν Μιγκουέλ, ἔγινε δημοφιλέστατος καὶ δὲν ἄργησε νὰ ἀναλάβῃ ὅπως τοῦ ἄξιζε, τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας τῆς πόλεως του.

— 5 —

—Θά μὲ ὁδηγήσης νὰ πάω νὰ τὸν συλλάβω ;

—Εὐχαρίστως. Πότε ;

—Ἀπόψε ;

—Ναί, μὰ δὲν πρότει νὰ καταλάβῃ τίποτα γιατί κινδυνεύομε.

—Ἐχω τὸ σχέδιό μου. Ἐξ ἄλλου ἀφοῦ εἶναι μόνος . . .

Πράγματι, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὥρα, ὁ Ἀστυνόμος ντυμένος ὡς γυναῖκα ἀραπίνα, καὶ ὁ Μηχανέας ὡς Ἀράπης, βγήκαν ἀπὸ τὸ χωριὸ ἀρματωμένοι, καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὸ βουνό. Ποιὰ ἦταν ἡ ἐκπληξίς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ριφανῶν ὅταν τὴν ἐπομέιῃ τὸ πρωὶ εἶδε νὰ ἀνοίγῃ ἡ πόρτα τῆς σκηνῆς του καὶ νὰ μπαίνει ὁ Μηχανέας ντυμένος Ἀράπης καὶ μιὰ γυναῖκα μὲ τὰ χέρια πίσω.

— Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ γυναῖκα ; ἐρώτησε ἀναπηδώντας.

— Εἶναι ὁ Ἀστυνόμος τοῦ χωριοῦ Χαίφα. Αὐτὸς ποὺ θὰ μᾶς δώσῃ δύο ἑκατομμύρια ὡς λύτρα.

Τὸ ἔξυπνο κόλπο τοῦ Μηχανέας δὲν ἀνεκρινώθη σὲ κανένα. Ἀλλ' ἔπειτα ἀπὸ λίγο ἕνας ἔκτακτος ἀπεσταλμένος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ριφανῶν ἀναχωροῦσε μὲ τὴν ἐπι-

Τὰ προηγούμενα 4 μέρη δημοσιεύθηκαν εἰς τὰ 1ον, 2ον, 3ον καὶ 4ον τεύχη τοῦ Περιοδικοῦ μας. Ζητήστε τα ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας, Γερμανίου 45.

Τρία Ἑλληνόπουλα

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ

στολὴν τοῦ Ἀστυνόμου μέσα στὴν ὁποία ἔγραφε ὅτι συνελήφθη αἰχμάλωτος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του καὶ ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ριφανῶν γιὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ ἐλεύθερο ζητοῦσε ὡς λύτρα δύο ἑκατομμύρια φράγκα εἰς χρυσόν. Τὰ σακκούλια μὲ τὰ χρήματα θὰ ἐφορτώνοντο σὲ γκαμήλες τίς ὁποῖες θὰ ὁδηγοῦσε ἕνας μόνον ἰθαγενὴς σὲ προσδιορισμένο σημεῖο. Ἄν παρέβαιναν τοὺς ὁδούς, ἡ ζωὴ τοῦ Ἀστυνόμου ἐκινδύνευε. Ὁ χρυσὸς ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ ἐντὸς τριῶν τῶν πολλῶν ἡμερῶν. Ἐν ἀναμονῇ τῶν λύτρων γιὰ τὰ ὁποῖα ἐδούλεψε τώρα πολὺ καλὰ ὁ Μηχανέας, ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ριφανῶν, ἄρχισε καὶ τὸ ἔργον τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς συνωμοσίας ἐναντίον του. Δίχως θυμοῦς καὶ μὲ μεγάλη μυστικότητα ἐφώναξε τὴν Φαρίκα, τὴ μιὰ ἀπὸ τίς γυναῖκες του, αὐτὴ ποὺ εἶχε ἀγαπήσει τὸ Μηχανέας καὶ τῆς εἶπε σὲ σιγανὴ φωνή :

— Ὁ λευκὸς χριστιανὸς μοῦ ἐξεμυστηρεύθη τὸν πῆγόν του. Σ' ἀγαπᾷ. Ἐπειδὴ εἶναι ἕνας καλὸς μου φίλος, ἐπιτρέπω νὰ τὸν ἀκολουθήσῃς ὅταν φύγῃ. Λυπᾶμαι πολὺ ποὺ θὰ μοῦ φύγῃς, ἀλλὰ ἀγαπᾷ περισσότερο τὸ φίλό μου. Ἐνα πράγμα ὅμως φοβᾶμαι πολὺ, ὅτι ὁ λευκὸς φίλος μου κινδυνεύει.

— Ἀπὸ ποιόν ; ἐρώτησε δειλὰ ἡ γυναῖκα.

— Ἀπὸ τὸν Ἀλῆ.

— Γιατί ἀπ' αὐτόν ;

— Γιατί αὐτὸς ὅπως ἔχω καταλάβει ἀπὸ καιροῦ σ' ἀγαπᾷ.

Ἡ γυναῖκα χαμήλωσε τὸ κεφάλι καὶ ψιθύρισε :

— Ἐμπόδισέ τον ἄρχοντά μου.

— Ναί, μὰ θὰ ἔχει φίλους.

— Τότε ἐμπόδισε καὶ τοὺς φίλους τον.

— Γιὰ νὰ τοὺς ἐμπόδισω πρέπει νὰ μοῦ τοὺς πῆς.

Ἡ γυναῖκα ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ ἐπρόφερε δέκα ὀνόματα. Τὰ μάτια τοῦ Ἀρχηγοῦ ἔλαμψαν ἀπὸ ὀργή. Ἦσαν δέκα ὀνόματα παληκαριῶν του καὶ ἐμπόδισαν του.

Ἀφοῦ τῆς εἶπε νὰ μείνῃ στὴ διπλανή σκηνή, ἔσήμανε συναργέμο καὶ διέταξε νὰ κυκλωθῇ ἡ κατασκήνωσι. Ἐπειτα ἔδωσε διαιαγή νὰ παρουσιασθοῦν μπροστά του ὅλα τὰ παληκάκια του. Σ' ἓνα νεῦμα τοῦ Ἀρχηγοῦ συνελήφθησαν οἱ δέκα συνωμότες καὶ ὁ Ἀρχηγός τους Ἄλῃ. Ἐπειτα ἀπὸ δέκα λεπτά, ἑνδεκα κεφάλια εἶχαν κρεμασθεῖ σὲ πασσάλους πρὸς παραδιγμاتیσμον καὶ τρομοκράτησιν.

Ὅπως τὰ εἶχε προβλέψει ὁ Ἀρ-

χηγὸς τῶν Ριφανῶν, τὴν δευτέρα ἡμέρα διέκρινε μακρὰ στὸ βάθος τῆς ἐρήμου πέντε γκαμήλες νὰ περιμενοῦν. Δὲν ὑπῆρχε καμιὰ ἄλλη συνοδεία, ἔκτος ἀπὸ ἓναν ἀράπη.

— Πρέπει νὰ φυλαχθοῦμε μὴ μᾶς στήσουν παγίδα. Νὰ βεβαιωθοῦμε ἂν εἶναι χουσός, ἂν ὑπάρχῃ στρατὸς στὰ περὶχωρα, νὰ φυγαδέψωμε τὸ χουσὸ πρὸς Ἀνατολὰς καὶ ἔπειτα νὰ ἐλευθερώσωμε τὸν Ἀστυνόμο.

Τὰ πράγματα ἔγιναν ὅπως τὰ κανόνισε ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ριφανῶν.

Αὐτὸς μὲ τὰ παλληκάκια του παρῆλθαν τὸ ἓνα ἑκατομμύριο, τίς δὲ γκαμήλες μὲ τὸ ἄλλο ἑκατομμύριο, καὶ μὲ τὴν μὴ ἀπὸ τίς γυναῖκες του τὴ Φαρίκα, μὲ δύο Ριφανοὺς συνοδούς, παρέδωκε εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης στὸ Μηχανέα. στὸ Μπάσο καὶ στὸ Λιμαδόρο, οἱ ὅποιοι γεμᾶτοι ἀπὸ χαρὰ ἐτράβηξαν τώρα πρὸς τὸ Ἀγνωστον τῆς Σαχάρας.

Ἦταν ἡ πρώτη μεγάλη τους ἐπιτυχία.

— Καὶ ποῦ εἶσαι ἀκόμα ! ἐφώναξε ὁ Μηχανέας γεμῆτος ἀπὸ χαρὰ.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΣΑΧΑΡΑΣ

Κάτω ἀπὸ τὴν ἀφόρητη ζέστη τοῦ Ἀφρικανικοῦ ἡλίου, μέσα σὲ μιὰ ἀπέραντη ἔκτασι ἀπὸ ἄμμο προχωροῦσαν τώρα τὰ τρία Ἑλληνόπουλα, ὁ Μηχανέας, ὁ Μπάσος καὶ ὁ Λιμαδόρος, οἱ τρεῖς τολμηροὶ αὐτοὶ νέοι, οἱ ὅποιοι ἐγκατέλειψαν τὴν πατρίδα τους, τὴν Ἀθήνα, μὲ μιὰ ψαρόβαρκα, τὴν ὁποίαν μετέτρεψαν σὲ βενζινάκατο καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὴ μεγάλη περιπέτεια νὰ γνωρίσουν ἀγνώστους τόπους καὶ πολιτεῖες, καὶ ταυτο-

χρόνως νὰ χάμουν τὴν τύχη τους. Ἡ τύχη τοὺς χαμογέλασε εὐθὺς ἀμέσως. Καὶ τώρα, δηλαδή, σὲ διάστημα δύο μηνῶν, ἦσαν κύριοι μᾶς περιουσίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἑκατομμύριο ὅμως, εἶχαν πέντε γκαμήλες, δύο σκλάβους γιὰ ὁδηγούς, ἀπὸ τὴ φυλὴ τῶν Ριφανῶν, δύο γενναῖα παλληκάκια καὶ μιὰ γυναῖκα Ριφανή, ἡ ὁποία ὀνομάζετο Φαρίκα. Ἡ γυναῖκα αὐτὴ βρέθηκε μοιραία στὸ δρόμο τους. Σὲ ποῖον ὅμως ἀ-

νήκε ; Κατὰ κανόνα ἔπρεπε νὰ ἀνήκει στὸ Μηχανέα. Ἐλα ὅμως ποὺ τὴν εἶχε ἐρωτευθῇ ὁ Μπάσος, ὁ ὁποῖος διαρκῶς τὴν περιποιεῖτο καὶ διαρκῶς τραγουδοῦσε μὲ τὴν κιθάρα του.

Ἀνεβασμένοι ὁ καθένας σὲ μιὰ γκαμήλα προχωροῦσαν στὴν γραμμὴ ὁ ἓνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο. Οἱ δύο Ριφανοὶ ἐρχόντουσαν μὲ τὰ πόδια, τραβῶντας μπροστὰ τὴν πέμπτη γκαμήλα, ἡ ὁποία ἦταν γεμάτη ζωτοτροφίες καὶ δοχεῖα μὲ νερό.

Ὁ Μηχανέας πλησίασε τὴν γκαμήλα του κοντὰ στὸ Λιμαδόρο καὶ σιγοκουβέντιαξε. Ὁ Μπάσος εἶχε διπλωρῶσει τὴ Φαοίκα καὶ μὲ νοήματα, προσπαθοῦσε νὰ τῆς δώσῃ νὰ καταλάβῃ ὅτι τὴν ἀγαποῦσε. Ἐκείνη, σὰν πονηρὴ ἀρσένικα, ἔκανε πῶς δὲν καταλάβαινε καὶ διαρκῶς ξελυγνόταν στὰ γέλια.

— Γιὰ ποῦ πᾶμε, τώρα, Λιμαδόρο ; ρώτησε ὁ Μηχανέας.

— Κατ' εὐθείαν πρὸς Νότον.

— Τώρα μὲ φώτισες. Μήπως μᾶς λές καὶ τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὴ στιγμή πού ξεκινήσαμε ἀπὸ τὸ Τουρκολίμανο ; Ὅλο πρὸς νότον, πρὸς νότον.

— Τί θές νὰ σοῦ πῶ, Μηχανέα ; Μήπως ἀναφέρει ὁ χάριτης τί χωριὰ θὰ βροῦμε μπραστὰ μας ; Ὅπως βλέπεις πήραμε τὸ δρόμο τῆς Μεγάλης Σαχάρας, καὶ ἡ Σαχάρα εἶναι ἀπέραντη. Ὑπολογίζω ὅτι θὰ κάνουμε μῆνες νὰ βγοῦμε ἀπ' αὐτὸ

τὸ χάος . . . Ἐκτὸς ἀν . . .

— Ἐκτὸς ἀν . . .

— Τραβήξωμε πρὸς Ἀνατολὰς καὶ πέσωμε πρὸς τὸ Ἀλγέρι, ἀλλὰ τότε δὲν ἔχει χάρι τὸ ταξίδι μας. Θὰ βρεθοῦμε σὲ πολιτείες ποὺ κατοικοῦν Εὐρωπαῖοι ἐνῶ ἡμεῖς θέλομε νὰ ἐρθομε σὲ ἐπαφὴ μὲ μαύρους. Κατάλαβες ;

— Δὲν κατάλαβα τίποτα. Τὸ μόνο ποὺ κατάλαβα εἶναι ὅτι ἐκείνη ἢ Φαοίκα θὰ μᾶς βάλῃ σὲ μελάδες μὲ τὸ Μπάσο. Κύττα τον πῶς ξελυγώθηκε . . .

— Τῆς χρωστοῦμε εὐγνωμοσύνη, ρε Μηχανέα. Ἄν δὲν ἦταν αὐτὴ νὰ μπερδεύταν στὴν ὑπόθεσι, οὔτε τὸ ἑκατομῦριο θὰ εἶχαμε οὔτε τίς γκαμήλες.

— Ἐχεις δίκιο, ἀλλὰ . . . σκέφθηκες ὅτι κινδυνεύομε ποὺ ἔχομε μαζί μας ἓνα ἑκατομῦριο ; Ἄν συναντούσαμε καμμιὰ Τράπεζα θὰ τὰ καταθέταμε, νὰ τὰ στέλναμε στὴν Ἀθήνα.

— Ἡ ἰδέα σου δὲν εἶναι ἄσχημη καὶ σὲ πρώτη εὐκαιρία αὐτὸ θὰ κάνουμε.

Κι' ἔτσι οἱ δυὸ φίλοι συνεννοήθηκαν νὰ στρίψουν ἀριστερώτερα ὅπου σύμφωνα μὲ τὸν χάριτη θὰ συναντοῦσαν τὰ σύνορα τοῦ Ἀλγερίου καὶ ἐπομένως κανένα ὑποκατάστημα Τραπεζῆς, γιὰ νὰ ξεφορτωθοῦν τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἓνας κίνδυνος γιὰ τὸ ταξίδι τους.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ν' ἀποστέλλωνται προσωπικῶς ἢ ταχυδρομικῶς
εἰς τὰ Γραφεῖα μας :

“ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ,,

Γερανίου 45 - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΟΥ

Ὁ διάσημος Ἀγγλος ἐξερευνη-
τὴς Σταίμ Τζαίμς, ἐξέδωσε ἓνα
βιβλίο, στὸ ὁποῖον ἀφηγεῖται τὶς
μυθηστορηματικὲς περιπέτειές του
στὶς ζοῦγκλες τῶν Ἰνδιῶν. Ἀπὸ
αὐτὸ, τὸ ὅσον ἐνδιαφέρον βιβλίον
ἀποσπῶμε μερικὰ σπαρταριστὰ
κεφάλαια.

Ἀρκετὰ χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὴν
περιοχὴ τοῦ Βαρκάς, βρεθήκαμε
μέσα σὲ ἄγριες φυτεῖες καὶ προχω-
ροῦσαμε πιά μὲ μεγάλη περίσκεψι,
μὲ τὰ ὅπλα ἐτοιμα γιὰ κάθε ἐνδε-
χόμενο.

Ύστερα ἀπὸ πωρεία ἀρκετῶν
ἡμερῶν βρεθήκα μπροστὰ στοὺς
καταυλισμοὺς τῶν «Ὀλντ Οὐλίπς»
μᾶς ἄλλης ἀγρίας φυλῆς.

Οἱ «Ὀλντ Οὐλίπς», ὅταν μ' ἀν-
τίκρουσαν ἔτρεξαν κοντὰ μου, μὲ
ἐξέτασαν μὲ περιέργεια, καὶ τέλος
μὲ πῆραν καὶ μ' ἔβαλαν νὰ καθή-
σω στὴ ρίζα ἐνὸς δένδρου.

Ἡ ἀφέλεια τῶν πρωτογόνων
αὐτῶν ἀνθρώπων μὲ διεσκέδαζε
καὶ περίμενα περίεργος, νὰ ἰδῶ
κατὰ ποῖον τρόπον θὰ γινόταν ἡ
στέψις μου.

Δυστυχῶς γρήγορα μ' ἔβγαλαν
ἀπ' αὐτὴν τὴν εὐχάριστη πλάνη,

Οἱ «Ὀλντ Οὐλίπς», πού εἶχαν
συγκεντρωθῇ γύρω μου καὶ συζη-
τοῦσαν, ἄρχισαν νὰ μοῦ εἰχνοῦν
ἄγριες ματιὲς καὶ οἱ χειρονομίες
πού συνώδευαν τὰ λόγια τους μοῦ
ἔδιναν παραστατικώτατα νὰ κατα-
λάβω ὅτι κάποια δυσάρεστη ἐκκλη-
ξίς μὲ περίμενε.

Σὲ λίγο εἶδα νὰ μαζεῦουν γύρω
μου ξερά φύλλα καὶ κλαδιά, εἶδα

τοὺς «Ὀλντ Οὐλίπς» νὰ φέρουν πο-
λὺ κοντὰ μου εὐφλεκτες ὕλες καὶ
νὰ κάνουν γύρω μου ἓνα τοῖχο μ'
αὐτὴν.

Τότε κατάλαβα τί τρομερὴ τύχη
μὲ περίμενε.

Οἱ «Ὀλντ Οὐλίπς» ἤθελαν νὰ
μὲ κάψουν ζωντατό. Πράγματι σὲ
λίγο δυὸ τρεῖς ἀπ' αὐτοὺς πλησία-
σαν τῶν σωρῶ τῶν φύλλων καὶ ἔ-
βαλαν φωτιά ἀπὸ δυὸ τρεῖς μέρη.

Δὲν ἔχασα τὸ θάρος μου σήκω-
σα τὸ τουφέκι μου, ἓνα περίφημο
εἰκοσάσφαιρο ὀπλοπολιβόλο, καὶ
ἄρχισα νὰ εἰχνοῦν δεξιὰ καὶ ἀριστε-
ρά. Δὲν ἀστόχησε καμμιὰ. Πρῶτον
ξάπλωσα νεκρὸ τὸν ἀρχηγὸν καὶ
ὕστερα πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Οἱ πυρβολισμοί μου εἶχαν φέ-
ρει πανικό. Οἱ «Ὀλντ Οὐλίπς»
ἔτρεξαν ἑπάνω κάτω σὰν τρε-
λοί. Ὅταν βρεθήκα μακριὰ ἀπ'
αὐτὸ τὸ καταραμένο μέρος κατὰ-
λαβα πόσο δίκιο εἶχε ὁ φίλος μου
Μπούραν, ὅταν μοῦ συνιστοῦσε
νὰ μὴ προχωρήσω σ' αὐτὴν τὴν
κόλασι.

ΝΤΟΥΝ-ΜΠΟΥ-ΜΠΟΥ-ΝΤΟΥΝ

Ο ΓΥΙΟΣ

ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ σκοτεινή γεμάτη πυκνά, μαύρα σύνεφα, πού ή θάλασσα έτοιμαζόταν νάνασηκώση τὰ άγριεμένα κύματά της πάνω από τις στεριές και νά τὰ χτυπήση στους βράχους, λίγο πρίν ξεσπάσουν τὰ μπουρίνια μιάς θύελλας, ένα καικι πρόβαλε μπροστά σιό λιμάνι τοῦ ΝΤΑΚΑΡ, τής πόλεως αὐτῆς πού βρίσκεται σιό βορειοδυτικό άκρον τῆς, Ἀφρικῆς. Τὰ λευκά πανιά του #καναν τήν αντίθεσι σιό πυκνό σκοτάδι, και μερικοί από τους Σενεγαλέζους μαύρους πού βρισκόνοιουσαν στήν άκρογυαλιά και τὸ εἶδαν νά πλησιάζη σιή στεριά φοβήθηκαν τόσο πολὺ πού έτρεξαν νά κρυφτοῦν σις καλύβες τους φωνάζοντας : «Τὸ καικι φάντασμα έρχεται !».

Δέν έπρόκειτο δὺως γιά κανένα «καικι φάντασμα» δπως υπέθεσαν οί προληπτικοί Σενεγαλέζοι. Ήταν ένα καικι, μικρὸ μάλιστα, με δὺδ πανιά πού εἶχε ξεκινήσει από τή Βρέστη τῆς Βρετάνης τῆς Γαλλίας και πλέοντας πάντα συνεχῶς πλάι σιή δυτική άκτή τῆς Γαλλίας, άφοῦ έκαμψε τὸ άκρωτήριον Φινιστέρ, περιπλέοντας τις πορτογαλικές άκτές, πέρασε από τήν Καζαμπλάνκα, τὸ Μπογκατόρ και έφθασέ τή νύχτα εκείνη σιό Ντακάρ.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ καικι δέν υπῆρχε παρὰ μόνον. ένας έπιβάτης. "Ενας χειροδύναμος νέος μετρίου άναστήματος. Ήταν ὁ γυός τοῦ κόμης Ζεράρ Ντουρά και τῆς Ὑβόννης, τὸ παιδι πού γεννήθηκε μιὰ μέρα από τήν έγκαταλειμμένη σιή Ζουγκλα κόμησα Ὑβόννη ανάμεσα σιού; γορίλλας, σέ μιὰ Κοινωνία, μιὰ Πολιτεία Γορίλλων τήν ὁποία εἶχε δημιουργήσει ένας έπισιτήμων έξερευνητής ὁ Γκαίχερ.

Ήταν τὸ παιδι πού μεγάλωσε, ανετράφη και έζησε δεκαοκτὼ ὁλόκληρα χρόνια ανάμεσα σιτους γορίλλας και πού οί μαῦροι νόμιζαν. ὅτι ἦταν πράγματι και παιδι γορίλλα, γι' αὐτὸ τὸν ὀνόμασαν Ντούν μπου ντούν.

Τι ἤθελε, ὅμως, ὁ νέος αὐτός έπειτα από τέσσερα χρόνια άπομακρύνσεως του από τήν Ἀφρικῆ, ὅταν ἦρθε και τὸν ανεζήτησε αὐτὸν και τή μητέρα του ὁ κόμης Ζεράρ Ντουρά ;

Ὁ Ντούν, γιαιτῖ έτσι τὸν έλεγε ἡ μητέρα του, θυμουμένη τή Ζουγκλα γιά νά μη προφέρει ὁλόκληρο τὸ ὄνομα πού τοῦ εἶχαν δώσει οί μαῦροι, Ντουνμπουμπουντούν, ὁ Ντούν λοιπόν, έπειτα από τέσσερα χρόνια, ὅταν μιὰ μέρα πέθανε ὁ πατέρας του και ἡ μητέρα του σέ κά-

ποιο ναυτικό δυστύχημα, κ' έμεινε μόνος μέσα σ' έναν δλόκληρο πύργο, ό Ντούν άγκάλιασε τό γοριλλάκι πού είχε φέρει μαζί του στη Γαλλία και τοΰ ψιθύρισε στ' αυτό :

—Πάμε νά φύγουμε; Νοστάλγησα τή Ζουγκλα, τήν έλευθερία, τά μέρη πού γεννήθηκα.

Τό γοριλλάκι, λές και κατάλαβε τά λόγια του κ' έκανε σάν τρελλό απ' τή χαρά του. "Ετσι, ό Ντούν άφου άφησε τόν πύργο στούς ύπνρέτες άγόρασε ένα καΐκι στη Βρέστη τό έφοδίασε με τροφιμα και διάφορα κιβώτια γεμάτα από δώρα και ξεκίνησε γιά τήν 'Αφρική.

Αυτός, λοιπόν, ήταν εκείνος πού ώδηγοΰσε τό καΐκι τή νύχτα στο λιμάνι τοΰ Ντακάρ ('). Κι' όταν τό άραξε στην προκουαία, πήδησε έξω στην άμμουδιά και τό τράβηξε με τήν γιγάντια δύναμι πού είχε στη στεριά. Σκέπασε τά πράγματα πού ύπήρχαν στο καΐκι μ' ένα μεγάλο άδιάβροχο χοντρό πανί, τόδεσε καλά γύρω και τράβηξε γιά τό χωριό τοΰ Ντακάρ. Τέσσερα χρόνια είχε νά τό δη, όταν πρωτοπέρασε με τόν πατέρα του και τή μητέρα του πηγαίνοντας στη Γαλλία. Θυμόταν μερικούς φίλους τοΰ πατέρα του και πήγαιπε τώρα νά άναζητήση σέ καμιά καλύβα ένα στρωσίδι σέ στέρεο έδαφος νάνα΄πασθη. Πλάϊ του βασιτώντας τον από τό χέρι άκολουθοΰσε ό Μόκο τό γοριλλάκι του.

Τ Ο ΝΤΑΚΑΡ τήν εποχή εκείνη είχε καμιά έκτοστη καλύβες και χρήςιμευε γιά κέντρο συναντήσεως τών πειρατών πού λήστευαν τά καράβια μεταξύ τών Καναριών Νήσων και Μαδέρας. Δίόσημος μεταξύ τών πειρατών αυτών ύπηρεξε και ό Κάπιαν Μπλούντ. Στό Ντακάρ όμως κατέφυγαν κάτι πρώην δραπεταί τών φυλακών κάτι κακοποιοί πού συγκέντρωναν σ' αυτό τό χωριό τά λάφυρά τους, είτε έμπορεύματα ήσαν αυτά είτε σκλάβοι και τά πουλούσαν σέ άλλους πάλι πού πήγαιναν νά τά μεταπουλήσουν στην 'Αμερική ή τήν Εϋρώπη, Γι' αυτό ύπήρχαν εκεί στο Ντακάρ και ταβέρνες. Μιά δέ δίόσημη ταβέρνα ύπηρεζε τό μαγαζί τοΰ Θωμά Δήμα. 'Ενός 'Ελληνος πού ήταν ναύαγιοι τής τύχης και είχε καταφύγει στην 'Αφρική νά κάνει περιουσία.

Στοΰ Δήμα τήν ταβέρνα μπήκε τή νύχτα εκείνη ό Ντούν, γιατί ήξερε πώς ό "Ελλην αυτός είχε συνεργασθί κάποτε με τόν πατέρα του. 'Η έκπληξις τοΰ Δήμα ήταν μεγάλη όταν αντίκρουσε τό γυιό

(') Παρακαλοΰνται οί άναγνώσται νά παρακολουθοΰν τό χάρτη τής 'Αρκεής και τοΰ Κόγκο πού δημοσιεύουμε σ' αυτό τό τεϋχος.

Ο Μ Α Δ Ε Σ

"ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ,"

Δύνανται νά σχηματίσουν διάφοροι φίλοι μεταξύ τους, ή διάφοροι άναγνώσται μας κατά συνοικίες ή χωριά.

Αμα σχηματισθί μία ομάδα από 5 τουλάχιστον άναγνώστες νά μās γράψετε τά όνόματα εκείνων πού συμμετέχουν.

Οί ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ άναλαμβάνουν ένα άγώνα ύπέρ τοΰ Τ α ρ ζ ά ν. 'Ο ΤΑΡΖΑΝ έχει γελοιοποιηθί με ψεύτικα παραμύθια πού τοΰ φορτώνουν στη ράχι του και εις βάρος του.

Οί ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ γίνονται φανατικοί άναγνώσται τοΰ περιοδικοΰ τους, και κάνουν τήν προπαγάνδα και σ' άλλους : ποιός είναι ό άληθινός ΤΑΡΖΑΝ.

Οί ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ θά γνωρισθοΰν κατά ομάδας και θά οργανώσουμε έκδρομές, εορτές, συγκεντρώσεις στίς όποιες θά λάβουν μέρος.

Τέλος οί τακτικοί άναγνώσται μας θά έχουν πολλά ευεργετήματα πού θά τοΰς προσφέρει τό περιοδικό μας

"ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ,"

Σχηματίσετε τίς 'Ομάδες σας

του πρώην έξερευνητού Ζεράρ Ντουρώ. Τόν περιποιήθηκε κ' ήθέλησε νά μάθη τό σκοπό τής έπιστροφής του στή Ζουγκλα.

—Θέλω νά ξαναζήσω στό μέρος πού γεννήθηκα. Έπιστρέφω στήν Κοινωνία τών Γοριλλών και είμαι περίεργος νά δώ άν οι Γορίλλαι διατηρούν τήν πολιτεία π' άφήσαμε ίδια όπως πρώτα.

Τή στιγμή εκείνη κάποιοι πού έπινε στό διπλανό τραπεζάκι μ' έναν άλλον πετάχθηκε και είπε :

—'Η Ζουγκλα έχάλασε πιά. 'Από τότε πού παρουσιάσθηκε αυτός ό δαιμονισμένος ό Ταρζάν, λευκός άλλος δέν μπόρεσε νι δουλέψη εκεί μέσα.

—Ποιός είναι αυτός ό Ταρζάν ; έρώτησε ό Ντούν.

—'Ένας γοριλλάνθρωπος, ένα γέννημα και θρέμμα τών γοριλλών.

—Πώς ; είπε κατάπληκτος ό Ντούν. 'Υπάρχει κι' άλλη Κοινωνία τών Γοριλλών ή μήπως αυτός ό άνθρωπος εξεμειαλλεύθη τούς γορίλλας πού άφήσαμε μείς πρό τεσσάρων έτών ;

—Δέν ξέρω, άπήνησε ό άγνωστος. 'Εκείνο πού ξέρω είναι ότι κινδυνεύετε νά σκοτωθήτε άπ' αυτό τό τέρας τόν Ταρζάν.

ΟΙ ΔΥΟ ΑΥΤΟΙ πού έδιναν ούτές τες πληροφορίες στόν Ντούν ήταν δυό κακοποιοι οι όποιοι έτόλμησαν κάποτε νά μαζέψουν σκλάβους μέσα άπ' τό βασιλειο τού ΤΑΡΖΑΝ και μόλις είδο-ποιήθη ό Ταρζάν άπό τήν Τσίτα τι γίνεται παραιομία στούς νόμους τής Ζουγκλας, ό Ταρζάν έσπευσε νά έλευθερώση τούς Ιταγενείς σκλάβους και νά δώξη αυτούς τούς δυό τό γρηγορότερο άπό τή Ζουγκλα. Γι' αυτό τώρα κατηγορούσαν τόν Ταρζάν και μάλιστα έκαναν σχέδια πώς νά τόν έξοντώσουν.

'Ο ένας άπ' αυτούς, ό πού αμοβόρος, λεγόταν 'Αρένο κι' ό άλλος Καντατάρ.

—Νά ή εύκαιρία πού περιμέναμε. Ψιθύρισε ό ένας στόν άλλο. Νά τού φουντώσουμε τά μυαλά νά άρπάχτουν ό ένας μέ τόν άλλο και νά σκοτωθή ό Ταρζάν.

—Ναι, αλλά και τό άλλο σχέδιό μας ήταν καλό.

—Και δέ θέτουμε σέ εφαρμογή και τά δυό σχέδια ταυτόχρονας ;

Ποιό όμως ήταν τό άλλο σχέδιο τών δυό κακοποιών ; 'Ο ένας άπ' αυτούς είχε τό ίδιο μπόι, τό ίδιο άθλητικό παράστημα μέ τόν Ταρζάν, τοΰμοιζε και λιγάκι. Είχαν, λοιπόν, σχεδιάσει νάρχισουν διάφορες ληστείες και φόνους στά χωριά τών άγρίων τής Ζουγκλας και οι μαύροι διαρκώς νά βλέπουν κάποιο πού νά ξεφεύγη και αυτός ό κάποιος ό έγκληματίας δηλαδή νά νομίζουν οι μαύροι ότι είναι ό Ταρζάν.

Τό σχέδιό τους ήταν σατανικό γιατί μ' αυτό τό τρόπο άποδίδοντας δλους τούς φόνους και τις ληστείες στόν Ταρζάν, θά ξεσήκωναν τούς αγρίους έναντίον του και ό Ταρζάν θά εύρισκε τό μπελά του. 'Ισως και νά τόν σκότωναν κ' έτσι θά μπορούσαν οι δυό κακοποιοί νά έργασθουν άνετα. Ποιά όμως ήταν ή κυρίως δουλειά τους ; Νά κλέβουν γυναικες και νέους και νά τούς πουλουν ως σκλάβους.

Γι' αυτό τήν άλλη μέρα όταν ό Ντούν πούλησε τό καΐκι του, φόρτωσε σέ ζώα τά διάφορα κιβώτια και τρόφιμα πού είχε μαζί του και τράβηξε νά πάη για τήν Κοινωνία τών Γοριλλών μέσω Σενεγάλης και Μιγηρίας οι δυό κακοποιοί ό 'Αρένο και ό Καντατάρ τόν άκολουθήσα; κρυφά για νά έκτελέσουν τό σχέδιό τους.

ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΧΑΣΑΝ τήν εύκαιρία όταν έπειτα άπό δέκα ήμέρες ό Ντούν πέρασε τόν ποταμό Σενεγάλη κ' έφθασε στό χωριό Μπαμμάκο πού βρίσκεται στή δεξιά όχθη τού ποταμού Νίγηρη, οι δυό κακοποιοί έπωφελήθηκαν τή νύκτα νά δημιουργήσουν

Ἐδῶ εἶναι ἓνα μέρος τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου βρίσκεται τὸ Βασίλειον τοῦ ΤΑΡΖΑΝ. Πρὸς βορρᾶν ὑπάρχει ἡ Κοινωνία τῶν Γοριλλῶν, ὅπου ἔζησε ὁ Ντεὺν—Μπού—Μπού—Ντούν, ὁ γιὸς τοῦ Γορίλλα. Ἡ Κοινωνία τῶν Γοριλλῶν ἀπὸ τὸ Βασίλειον τοῦ Ταρζάν χωρίζεται δι' ἐνὸς παραποτάμου τοῦ ποταμοῦ Κόγκο. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ χῶρον θὰ βρῆτε ὅλα τὰ χωριά πού ἀναφέραμε στὰ προηγούμενα τεύχη μας καὶ τὰ γνωστὰ σας μέρη ὅπου ζῇ ὁ ΤΑΡΖΑΝ.

τὴν πρώτη ἐχθρότητα μεταξὺ τοῦ Ντουν—μπου—μπου—Ντούν καὶ τοῦ Ταρζάν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ταρζάν. Ἐμπήξαν ἓνα βέλος μ' ἓνα χαρτί ἔξω ἀπὸ τὴν καλύβα πού εἶχαν προσφέρει οἱ ἰθαγενεῖς στὸ Ντούν, ἔβαλαν φωτιά σὲ δυὸ καλύβες ἀγρίων κ' ἔσπευσαν ν' ἀπομακρυνθοῦν.

Οἱ μαῦροι περίτρομοι βγήκαν ἀπὸ τὶς καλύβες τους νὰ σωθοῦν καὶ κατὰστροφῇ τὶς δυὸ καλύβες πού καίγοντόυσαν γιὰ νὰ σώσουν τὶς ὑπόλοιπες. Ξύπνησε, ὅμως, καὶ ὁ Ντούν ὁ ὁποῖος βγαίνοντας ἀπὸ τὴν καλύβα του εἶδε τὸ βέλος μὲ τὸ χαρτί μπηγμένο σ' ἓνα ξύλο τῆς καλύβας. Τρόβηξε τὸ βέλος ξεδίπλωσε τὸ χαρτί καὶ διάβασε.

ΓΥΙΕ ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ,

Σὲ προειδοποιῶ νὰ ἐγκαταλείψῃς τὴ Ζοῦγκλα ἣ ὁποία μοῦ ἀνήκει ἄλλως θὰ σὲ σκοτώσω.
ΤΑΡΖΑΝ

—Περίεργο, ψιθύρισε ὁ Ντούν. Τόσο κακὸς εἶναι αὐτὸν ὁ Ταρζάν; Ἴσως νὰ εἶχαν δίκην οἱ δυὸ ἐκεῖνοι ἄνθρωποι πού συνάντησα στὴ ταβέρνα τοῦ Δήμα.

Οι δύο κακοποιοί έκαναν καλά τη δουλειά τους, γιατί μεταξί-
των άγριων άρχισαν να διαδίδεται τώρα ότι ο Ταρζάν έγινε κακός καί
φθάνει στο σημείο ν' άπειλή ένα άλλο παιδί της Ζούγκλας τόν Ντούν-
μπου-μπου-ντούν.

Στά χωριά Σοκότο και Ζίντερ οι κακοποιοί κρυμμένοι σκοτώναν και μερικούς μαύρους για να δώσουν την εντύπωση ότι τους σκοτώνει ο Ταρζάν. Μάλιστα στο χωριό Γκαρούα έκαναν και μία επίδειξη Ταρζανίστικη.

Ὁ Ἀρένο γδύθηκε καὶ ἐμφανίστηκε ἀπὸ μακριὰ ὡς Ταρζάν. Οἱ μαυ.

Παραθέτομεν τὸν χάρτην τῆς Ἀφρικῆς γὰ νὰ παρακολο-
θήσουν οἱ ἀναγνώσται μας καὶ ἀντιληφθοῦν τὴν ἀπόστασι καὶ
ἀκριβῆς τὸ μέρος ὅπου βρισκεται τὸ Κόγκο, ἡ Ἐρημος Σαχάρα,
ἡ Νιγηρία, ἡ Ταγκανίκα, τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος
καὶ τὸ Βασίλειον τοῦ ὑπερανθρώπου ἀνίκητου ΤΑΡΖΑΝ.

ροι που ήξεραν τὸν Ταρζάν δὲν μπόρεσαν νὰ διακρίνουν ἀπὸ μακριὰ ἐνῶ τοῦ ἔριχναν βέλη, τὸ πρόσωπό του, εἶδαν ὅμως τὴν κορμοστασιά κ' ἐβεβαίωσαν τὸν Ντουν—μπου—μπου—ντουν, ὅτι αὐτὸς ποῦ εἶδαν ἦταν ὁ Ταρζάν.

Ὁ Ντουν—μπου—μπου—ντουν οτεναχωρήθηκε πολὺ μὲ τὴν ἐπίθεσι αὐτὴ ἐναντίον τῶν μαύρων γιατί νόμισε ὅτι ὁ Ταρζάν τὰ ἔκανε ὅλ' αὐτὰ φοβούμενος μήπως ὁ Ντουν μπῆ στὸ βασίλειό του καὶ τὸν ἐκτοπίσει.

Ὑποσχέθηκε, λοιπόν, στοὺς ἀγρίους τῶν χωριῶν Ἀνταμάουα Γιόλα καὶ Τίντου ὅτι θὰ τὸν ἔπιανε αὐτὸν τὸν κακόπιστο καὶ ἐλεεινὸ Ταρζάν καὶ θὰ τὸν τιμωροῦσε σκληρά.

Ἔτσι ὁ Ντουν—μπου—μπου—Ντουν πέρασε ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ Καμερουν κ' ἔφθασε ἓνα πρωῒνὸ στὴν Πολιτεία τῶν Γορίλλων.

Μὲ μεγάλη του χαρὰ ἀντίκρουσε ὅτι οἱ καλύβες ὑπῆρχαν στὴ θέσι τους, ὅτι ὑπῆρχε μεγάλη ἡσυχία ἀλλὰ παραδόξως δὲν ἔβλεπε κανένα Γορίλλα νὰ κυκλοφορῇ. Τοῦ φάνηκε περίεργο καὶ προχώρησε. Ἐκεῖνος μάλιστα περίμενε καὶ ὑποδοχὴ ἀπὸ τοὺς φίλους του τοὺς Γορίλλας. Τὸ γοριλλάκι ποῦ τὸν συνόδευε καὶ ὠδηγοῦσε τὰ εἴκοσι γαῖδουράκια ποῦ ἦσαν φωρτωμένα μὲ τρόφιμα, πηδοῦσε ἀπὸ τὴ χαρὰ του. Κατέβηκε ἀπὸ ἓνο γαῖδουράκι ποῦ εἶχε καβαλλήσῃ κ' ἔτρεχε μπαينوβαγνίνοντας μέσα στὶς καλύβες ἀναζητώντας τοὺς ὁμοφύλους του, καὶ φώναζε στὸ τέλος ἀπελπιστικά γιατί δὲν εὑρίσκε κανένα.

—Μόκο, τοῦ φώναξε ὁ Ντουν τρέξε πρὸς τὸ βουνό, πρὸς τὸ ποτάμι πρὸς τὸ δάσος νὰ εἰδοποιήσης τίς μαῖμοῦδες νὰ σοῦ ποῦν τί ἔγιναν ὁ πατέρας σου καὶ ἡ μάνα σου.

Ὁ Μόκο ποῦ καταλάβαινε καλὰ τί τοῦ ἔλεγε ὁ Ντουν ἔφυγε σὰν σαῖτα μέσα ἀπὸ τὸ ἀντικρινὸ δάσος.

Οἱ ἀναγνώστες μας ὅμως ἀκοῦνε γιὰ καλύβες στὶς ὁποῖες κατοικοῦν Γορίλλαι καὶ δὲν θὰ καταλαβαίνουν τί συμβαίνει. Πρέπει λοιπόν νὰ τοὺς ἐνημερώσουμε μὲ δυὸ λόγια, γιατί ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶναι πολὺ παλῆ! (1)

Λοιπὸν κάποιος ἐπιστήμων ὀνόματι Γκαϊχερ εἶχε ἔλθῃ στὴ Ζουγκλα μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ὀργανώσῃ μιὰ Κοινωνία Γορίλλων ποῦ νὰ ζοῦν ὅπως οἱ ἄνθρωποι.

Καὶ τὸ κατόρθωσε. Τοὺς ἔφτιασε σπιτία καλύβες, ὅπως τῶν ἰθαγενῶν, κρεβατάκια ἀπὸ κλαριὰ καὶ φύλλα καὶ τοὺς

(1) Εἶχε κυκλοφορίσει τὸ βιβλίον «Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ» τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1942 ἀπὸ τὸν Ἑκδοτ. Οἶκο Δημ. Περαντζάκη.

— ΠΡΟΣΟΧΗ !

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

* Τὸ Ραδιόφωνο «ΚΟΣΣΟΡ» θὰ πάρῃ ἐκεῖνος ποῦ θὰ λύσῃ ὅλους τοὺς Διαγωνισμοὺς ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ καὶ τῶν 8 πρώτων τευχῶν. Ὅσοι δὲν ἔχουν τὰ πρῶτα τεύχη νὰ τὰ ζητήσουν ἢ ἀπὸ τὸν Πράκτορα ἢ ἀπὸ τὸν Περιπτεριοῦχο κ' ἂν δὲν ἔχουν αὐτοὶ τότε ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας, Γερανίου 45.

* Τὴ μπάλλα «ΡΑΜΠΑΞ» θὰ πάρῃ ἐκεῖνος, ποῦ θὰ λύσῃ ὅλους τοὺς Διαγωνισμοὺς γιὰ ΜΙΚΡΟΥΣ καὶ τῶν 8 πρώτων τευχῶν.

Ξβαλε νά ζούν δύο δύο άνδρόγυνα μέ τά παιδιά τους. "Επειτα τούς ξμαθε νά περιφέρωνται διαρκώς όρθιοι νά τρώνε μέ κουτάλια ξύλινα μέσα από ξύλινο πιάτα, νά περπατούν ανά δύο στή γραμμή καί νά μιμοῦνται κάθε τι όπως οί άνθρωποι. Μέσα λοιπόν σ' αὐτή τήν πολιτεία γανήθηκε ὁ Ντούν—μπου—ντούν. "Η μητέρα του "Υβόννη, ἡ ὁποία συνόδευε τόν σύζυγό της κόμητα Ντουρώ, τόν ἐξερευνητή, ξπαθε μιά νεκροφάνεια, κ' ἐνῶ ἐτοιμαζόντουσαν νά τήν θάψουν μιά ἀγέλη ἐλεφάντων ἐπέπεσε ἐναντίον τῆς ἐξερευνητικῆς ομάδος τοῦ Ντουρώ καί ἀπό τή στιγμή ὁ ἐκείνη ἐξερευνητής ἔχασε τή γυναίκα του. Τήν εἶχαν σώσει οἱ Γορίλλαι, λίγο πρὶν τήν ποδοπατήσουν οἱ ἐλέφαντες καί τήν ἔφεραν στήν πολιτεία τους. "Η "Υβόννη χάρις στίς περιπειήσεις τοῦ ἐπιστήμονος Γκαίχερ συνῆλθε καί σέ λίγους μήνες ἐπείδῃ ἦταν καί ἔγκυος ἐγέννησε τόν Ντούν τόν ὁποῖον οἱ μαῦροι παρεξήγησαν ὅτι ἦτο γυιός Γορίλλα καί τόν ὀνόμασαν Ντούν—μπου—μπου—ντούν, δηλαδή ΓΥΙΟ ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ. "Επειτα ἀπό δεκαοκτώ χρόνια ὁ ἐπιστήμων Γκαίχερ κατόρθωσε νά σκεῖται ἕνα μήνυμα στόν κόμητα Ντουρώ στήν Γαλλία ὅτι ἡ γυναίκα του ζῇ, κ' ἔτσι ὁ Ντουρώ ἦρθε καί πῆρε τή γυναίκα του καί τό παιδί του. Μαζύ του τότε ἔφυγε καί ὁ Γκαίχερ ὁ ὁποῖος πῆρε μαζύ του διακόσιους γυμνασμένους πολιτισμένους γορίλλας καί τοὺς πήγε στό Βερολίνο γιά νά δείξῃ τὸ ἔργο πού εἶχε ἐπιτελέσει.

Γι' αὐτό ὁ Ντούν ἔπειτα ἀπό τέσσερα χρόνια ξαναγύριζε στήν Πολιτεία τῶν Γορίλλων καί γι' αὐτό τώρα τοῦ φαινόταν περίεργο πού δέν εὕρισκε κανένα.

Δέν ἄργησε ὁμως νά τὸ μάθῃ. Τὸ γορίλλακι γύρισε τρεχάτο, τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ χέρι καί μέ γρυλλισμούς τόν ὁδήγησε στήν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ.

Ποιά ἦταν ἡ ἐκπληξίς του δταν ἀντίκρισε ὅλους τοὺς Γορίλλας περίλυπους νά χτυπιῶνται ἐκεῖ στήν ὄχθη. Μόλις τὸν εἶδαν δέν τὸν ἀνεγνώρισαν ἀμέσως γιατί φοροῦσε ροῦχα. Τότε ὁ Ντούν πέταξε τὰ ροῦχα ἀπὸ πάνω του ἔμεινε γυμνός ὅπως ἦταν καί τότε πρὸ τετραετίας κι' ἀμέσως οἱ Γορίλλαι τὸν ἀνεγνώρισαν καί τὸν ἀγκάλιαζαν ἀπὸ χαρὰ ἕνας ἕνας. Τούς μίλησε τότε μέ τή γλώσσα τους καί ἔμαθε τήν αἰτία τῆς μεγάλης τους λύπης

ΔΟΥ ΑΚΡΙΒΩΣ τί εἶχε συμβεῖ : Μιά μέρα κάποια γυναίκα Γορίλλα τσακώθηκε μέ τόν ἄντρα της καί γιά ἐκδίκει ξεσήκωσε ὅλες τίς γυναῖκες τῶν γορίλλων καί πῆγαν νά μείνουν μαζύ μέ τὰ γορίλ-

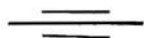
ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΡΟΣΟΧΗ!

Στὸ ὑπ' ἀριθ. 2 τεῦχος μας ὑπάρχει ὁ Διαγωνισμός γιὰ μέγ α λ ο υ ς ὑπ' ἀρ. 2 μέ τὸν τίτλο «**Τὸ πότισμα τῶν δένδρων**». Παρ' ὅλη τήν ἐξήγησι πού δώσαμε ὅτι ὁ χωρικός ἔκανε σέ εὐθεία γραμμὴ τέσσερις διαδρομὲς πού τοῦ ἐπέτρεπαν νά περάσῃ κι' ἀπὸ τίς 9 ρίζες, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς λύτες, (γιατί υπάρχουν ἀρκετοὶ πού τὸ κατάλαβαν) ἐπέταξαν τέσσερις γραμμὲς νομίζοντας ὅτι τὸ ἔλυσαν. "Οχι, δέν τὸ κατάλαβαν. Λοιπόν, γιά νά μὴ νομίσουν ὅτι τοὺς μπερδέψαμε γιά νά μὴ πάρουν τὸ ΠΑ-ΔΙΟΦΩΝΟ, τοὺς ἐπιτρέπομε νά ξαναστεῖλουν νέα λύσι χω ρ ῖ ς δ ε λ τ ῖ ο. Δηλαδή, πρέπει νά ἐξεκινήσουν ἀπὸ ἕνα δένδρο ποτίζοντας καὶ θὰ περάσουν ἀπὸ ὅλα τὰ δένδρα χωρὶς νά σηκώσουν τὸ χέρι μονοκονδυλιά, φτιάχνοντας 4 γραμμὲς συνέχεια καὶ ὄχι χωριστές.

Πιστεύομε τώρα νά καταλάβετε! "Η νέα λύσι πού θὰ στεῖλετε θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅποια καὶ νά εἶναι. Προσέξτε!

Τὰ τύμπανα τῶν ἀγρίων ἄρχισαν νὰ κροτοῦν καὶ νὰ δίνουν τὸ σύνθημα τῆς ἐκδικήσεως ἐναντίον τοῦ Ταρζάν.

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἔφοδο ἄρχισε ὁ χορὸς τοῦ Πολέμου.

λάκια τους κοντὰ στὴν ὄχθη τοῦ παταμοῦ. Τὴ νύχτα ὅμως φούντωσε τὸ ποτάμι καὶ καθὼς κατέβαινε σχημάτισε ἕναν παραπόταμο καὶ τὸ μέρος ποὺ ἔμεναν οἱ γυναῖ-

κες τῶν Γορίλλων ἔγινε ἀναγκαστικῶς ἕνα νησάκι. *Ἐτοὶ ἀποκλείστηκαν γιατί γύρω τους εἶχε τὸ νερὸ καὶ δὲν μπορούσαν νὰ τὸ περάσουν. Ἀλλὰ γιατί δὲν μπορούσαν νὰ τὸ περάσουν; Οἱ Γορίλλοι ἀπὸ φυσικοῦ τους φοβοῦνται τὸ νερὸ καὶ ποτέ τους δὲν ἔχουν δοκιμάσει νὰ κολυμπήσουν ὅπως ἄλλα ζῶα.

Κ' ἔτσι οἱ Γορίλλοι θλιμμένοι καὶ ἀπαρηγόρητοι καθόντουσαν στὴ νέα ὄχθη τοῦ ποταμοῦ καὶ ἔκλαιγαν τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά τους ποὺ εἶχαν ἀποκλεισθῇ στὸ νησάκι καὶ κινδύνευαν νὰ πεθάνουν ἀπὸ τὴν πείνα. *Ἐκλαιγαν καὶ θρηνοῦσαν οἱ ἀρσενικοὶ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά γρύλλιζαν καὶ φώναζαν οἱ θυληκοὶ καὶ τὰ παιδιά τους ἀπὸ τὸ νησάκι.

*Ο Νιτὺν ἄμα εἶδε αὐτὴ τὴ κατάστασι χαμογέλασε, τοὺς ἔδωσε μὲ νοήματα καὶ μὲ γρυλλισμὸς νὰ καταλάβουν ὅτι θὰ τοὺς ἔσωζε τὶς γυναῖκες καὶ ἄρχισε ἀμέσως τὴ δουλειά.

*Ἐφερε τσεκούρια ἀπὸ τὰ δέματα ποὺ εἶχε μαζί του καὶ ἄρχισε νὰ κόβη δέντρα. Οἱ Γορίλλοι οἱ ὅποιοι δὲν καταλάβαιναν τί κάνει τὸν ἐμιμήθησαν κ' ἔτσι σὲ λίγη ὥρα ὁ Νιτὺν εἶχε κόψει ἄρκετὰ δέντρα, τὰ εἶχε συναρμολογήσει καὶ σχημάτισε μιὰ τεράστια σχεδιά τὴν ὁποία ἔριξε στὸ νερὸ. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς γορίλλας δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀκολουθή-

σει. Φοβύντουσαν. Τέλος ο Ντούν μ' ένα κοντάρι δόγησε τη σχεδιά μόνος του, την έφερε στο νησάκι κ' εκεί με νοήματα και διά της βίας τράβηξε πάνω στη σχεδιά καμμιά είκοσαριά γυναίκες γοριλλών με τὰ παιδιά τους και τις μετέφερε στην δχθη. Αυτό επανελήφθη καμμιά δεκαριά φορές κ' έτσι μετεφέρθησαν όλες οι γυναίκες τών γοριλλών και τὰ παιδιά τους.

Η χαρά τών γοριλλών ήταν αφάνταστη που έσώθησαν οι γυναίκες τους και εξαναγύρισαν στίς καλύβες. Αγκάλιαζαν και φιλούσαν τόν Ντούν, πηδούσαν γύρω του και του παρεχώρησαν την πιο μεγάλη καλύβα, εκείση στην οποία έζησε άλλοτε αυτός και η μητέρα του επί δεκαοκτώ έτη.

Έκει βρήκε τὸ κρεβάτι του και διάφορα άλλα πράγματά που τόν συγκίνησαν πολύ. Ο Ντούν επανέλαβε τις σχέσεις του με τούς Γορίλλας και η ζωή της Κοινωνίας τών Γοριλλών ξαναβρήκε τὸ ρυθμό της.

ΠΟ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ όμως που γύρισε ο Ντούν μπου μπου-ντούν ή Ντούν όμως τόν λέμε έν συντομία, ανάμεσα στους Γορίλλας οι ιθαγενείς της περιφέρειάς του έστελναν διαρκώς δώρα αλλά και μηνύματα να πάη να τούς βοηθήση διότι ο Ταρζάν είχε γίνει κακός και τούς κατέστρεφε τὰ χωριά και τὰ ζῶα τους. Ζητούσαν τη βοήθειά του να εξαλείψη αυτόν τόν Ταρζάν από τη Ζούγκλα.

Ο Ντούν, ο οποίος δέν ήξερε τίποτα ά- των δύο κακοποιών Άρένο και Καντατάρ, κόμα από τις σκευωρίες πίστεψε ότι θά έκανε μεγάλο καλό εις τούς ιθαγενείς αν έξωλό- θρευε αυτόν τόν Ταρζάν.

Και άφού συνεσκέ- φθη με τούς Άρχη- γούς τών διαφόρων φυλών άπεφάσισε να κηρύξουν τόν πόλεμο έναντίον του Ταρζάν.

Έτσι μιὰ νύχτα όλα τὰ τύμπανα της Ζούγκλας άρχισαν να κροτούν στο ρυθμό του πολέμου και καλούσαν τούς άγρίους να έξε- γερθούν. Οι μαύροι στο άκουσμα του τυμπάνου άρχισαν στον πολεμικό χορό τους και προμη-

Ο Άρένο και ο Καντατάρ συνομιλοῦν έναντίον του Ταρζάν, να τόν κα- ταστρέψουν

θεύθησαν κοντάρια, τόξα, βέλη, ν' αρχίσουν τὸν πόλεμο. Ὁ Ντοὺν θὰ ἦταν ὁ Γενικός Ἀρχηγός γιὰ νὰ περισφίξουν τὸν Ταρζάν ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἀπὸ τὸ Μακόκο, τὸ Λουλουέλα, τὸ Μπολόμπο, τὸ Κιμπόκο, τὸ Ἀσοῦκα καὶ Ποτέμπα. "Ὁλ' αὐτὰ τὰ χωριά βρίσκονται γύρω ἀπὸ τὰ μεγάλα δάση τῆς Ζούγκλας, τὸ βασιλεῖο τοῦ Ταρζάν. Ἔτσι θὰ περισφίγγαν τὸν Ταρζάν καὶ θὰ τὸν ἀνάγκαζαν νὰ βγῇ πρὸς τὸν ποταμὸ Ὀνγκουέ, ὅπου θὰ τὸν περίμενε ὁ Ντοὺν μὲ τὸ στρατὸ τῶν Γοριλλῶν νὰ τοῦ δώσῃ τὸ τελευταῖο θανάσιμο πλήγμα.

ΝΑ, ΓΙΑΤΙ Η ΤΣΙΤΑ διαρκῶς ἀνησυχοῦσε τὴ νύχτα ἐκείνη ποὺ ἀρχισαν νὰ κροτῶν τὰ τύμπανα καὶ ἦρθε νὰ ξυπνήσῃ τὸν Ταρζάν, ποὺ κοιμόταν ἀμέριμνος στὴν καλύβα τοῦ ψηλὰ στὸ δέντρο. Ὁ Ταρζάν ξύπνησε, ἄκουσε κι' αὐτὸς τὰ τύμπανα τῆς Ζούγκλας ποὺ χτυποῦσαν ἐξέγερσι καὶ νόμισε γιὰ μιὰ στιγμή ὅτι τίποτα κακοποιοὶ πάλι, μπῆκαν στὴν Ζούγκλα καὶ ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς φίλοι τοῦ τὸν εἰδοποιοῦσαν. Ποῦ νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ κακοποιὸς Ἀρένο γδυνόταν καὶ παρίστανε τὸν Ταρζάν μέσα στὴ νύχτα, κ' ἔκαιγε τὰ χωριά καὶ σκότωνε τοὺς μύθρους κ' ἔπειτα διέδιδε ὅτι ὁ Ταρζάν ἔγινε κακὸς καὶ τᾶκανε ὅλα αὐτὰ. Τὴ νύχτα μάλιστα ἐκείνη ἔστειλαν ἓνα νέο μήνημα στὸν Ντοὺν ποὺ ἔγραφε:

ΓΥΙΕ ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ ΝΤΟΥΝ-ΜΠΟΥ-ΜΠΟΥ-ΝΤΟΥΝ

Ἡθέλησες νὰ ὑψώσῃς τὸ ἀνάστημά σου ἐναντίον μου! Ἡθέλησες νὰ ξεσηκώσῃς τοὺς Ἀγρίους ἐναντίον μου! Ἄν ἴσαι παλληκαρὸς νὰρθῇς νὰ παλαίψωγες καὶ ὄχι νὰ καταφεύγῃς στὴ βοήθεια τῶν ἄλλων σὲ περιμένω νὰ συναντηθοῦμε καμμιὰ μέρα καὶ τότε θὰ σοῦ δείξω ποῖος εἶναι ὁ

TAPZAN

Ο ΝΤΟΥΝ ἐθύμωσε πολὺ μ' αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ ἄρπαξε τὸ κοντάρι τοῦ, τὸ τόξο καὶ τὰ βέλη τοῦ, ἔδωσε τὸ σὺνθημα συναγερμοῦ στοὺς γοριλλὰς καὶ ξεκίνησε νὰ πάη νὰ συναντήσῃ τὸν ΤΑΡΖΑΝ νὰ χτυπηθῇ μαζύ τοῦ.

ΠΟΥ ΝΑ ΦΑΝΤΑΣΘῃ ὁ Ταρζάν τί τοῦ σκάρωναν οἱ δυὸ κακοποιοί, κι' ὅτι ὁ Ἀρένο παρουσιαζόταν διαρκῶς ὡς Ταρζάν σὲ διάφορες ἐγκληματικὲς πράξεις. Σηκώθηκε γιὰτὶ δὲν τὸν ἔπαιρνε πιά ὕπνος ἔπειτα ἀπὸ ἓνα τέτοιο συναγερμὸ τῆς Ζούγκλας καὶ περίμενε νὰ ξημερώσῃ νὰ δῇ τί συμβαίνει.

“Όλη τη νύχτα ή Ζουγκλα έδονείτο από τὰ τύμπανα. Τὰ ξγρια θηρία είχαν ξυπνήσει και μούγγριζαν κι' αυτά. Πανζουρλισμός σωστός.

“Αρχισε νά ξημερώνη. Οί μαϊμούδες είχαν τριγυρίσει τὸ δέντρο τοῦ Ταρζάν, ὁ Νούμα τὸ αγαπημένο λιοντάρι τοῦ Ταρζάν, λές και καταλάβαινε τὸν κίνδυνο, ἤρθε και κάθισε κάτω από τὸ δέντρο του, άλλα και άλλα πολλά θηρία σχημάτισαν μιὰ ζώνη άμύνης, γύρω από τὸν Ταρζάν.

“Ο Ταρζάν βγήκε από τὴν καλύβα του και τὰ εἶδε ὀλ' αυτά. Κατάλαβε τότε ὅτι ὁ κίνδυνος ἦταν πολὺ μεγάλος για νά συγκεντρωθοῦν τὰ αγαπημένα του θηρία γύρω του.

Περιμενε, λοιπόν, νά διή τί θά ξεσπάσει για νά ενεργήσει ανάλογα. Τὴ στιγμή ὅμως εκείνη εἶδε νά προχωρεῖ με πολλές προφυλάξεις άνάμεσα από τοὺς δύσβατους πυκνοὺς θάμνους ὁ φίλος του ὁ “Ελλην Νίκος Μπακλώρης. Τί συνέβαινε, λοιπόν:

“Ο Μπακλώρης τὸν εἶδε και τοῦ φώναξε: Ταρζάν ἔλα κάτω!

“Ο Ταρζάν κατέβηκε κι' ἤρθε κοντά του. Τὸ πρόσωπο τοῦ Μπακλώρη ἦταν κατάχλωμο και τὰ χεῖλη του ἔτρεμαν ποῦ μιλοῦσε.

—Ταρζάν κινδυνεύεις!

—Γιατί; Και πῶς;

—“Ακουσε. Κάποιος τυχοδιώκτης ἔχει διαδόσει ὅτι ὁ Ταρζάν ἔγινε ἐπικίνδυνος, ὁ Ταρζάν σκοτώνει. “Ο Ταρζάν καίει καλύβες.

—Αὐτὰ εἶναι ψέμματα!

—Τὸ ξέρω, άλλα ὅλοι οἱ μαῦροι ἐπιμένουν ὅτι σέ εἶδαν νά βάζεις φωτιά και νά φεύγεις.

—Ψέματα!

—Τὸ ξέρω, άλλ' αὐτὸς ὁ κακοποιὸς φαίνεται ὅτι σοῦ μοιάζει, εἶναι γυμνὸς σάν κ' ἐσένα και για νά μὴν τὸν άναγνωρίσουν, ὅλες αὐτὲς τίς καταστrophές και τοὺς φόνους τὰ κάνει νύχτα.

—Αὐτὸ εἶναι τρομερό! “Αν τὸν μαγκῶω στὰ χέρια μου δὲν θά μοῦ γλυτώση.

—Ναί, άλλα στ' άναμεταξὺ τί γίνεται;

—Θά ψάξω νά τὸν βρῶ.

—Εἶναι άργά. “Εχουν ξεσηκωθεί ὅλα τὰ χωριά ἐναντίον σου. Οἱ μαῦροι ἔρχονται ὀπλισμένοι. “Εχουν κυκλώσει τὴ Ζουγκλα από ὅλες τίς μεριές και προχωροῦν. Μονάχα, μιὰ δίοδος ὑπάρχει άνοιχτή πρὸς τὸν ποταμὸ “Ονγκουέ και πρὸς τὴ Σαγκατάγκα. Μόνον πρὸς τὰ ἐκεῖ μπορεῖς νά πᾶς και νά σωθῇς.

ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟ

“ΣΙΝΕΑΚ,,

ξεκουράζει, μορφώνει, διασκεδάζει

— Θα πολεμήσω !

— Είσαι ξνας κι' αὐτοί εἶναι χιλιάδες. Σε συμβουλεύω νά διαφύγης νάρθης στή Σαγκατάγκα μαζί μου, σπίτι μου κι' ἀπό κεῖ θά ξεκαθαρίσωμε τήν ὑπόθεσι. Γιατί εἶναι ἁμαρτία νά ξεσηκώσης τά θηρία ἄδικα, νά σκοτωθοῦν τόσοι ἄνθρωποι καί νά κινδυνέψης κ' ἐοῦ νά πιαστῇς αἰχμάλωτος.

Ὁ Ταρζάν ἔβλεπε πράγματι τόν κίνδυνο, ἔβλεπε τὸ μεγάλο κακὸ ποὺ τοῦ εἶχαν κάνει καὶ ἀποφάσισε νά ἀκούσῃ τὴν συμβουλὴ τοῦ Ἑλληνος Μπακλώρη.

ΑΝΤΟΥ, ΙΡΙΓΥΡΩ ΤΟΥ Ο ΤΑΡΖΑΝ ἄκουε τώρα τίς κραυγές τῶν ἀγρίων ποὺ ἐρχόντουσαν αἰμοχαρεῖς. Ὁ Ταρζάν ἤξερε τὰ κρυφὰ μονοπάτια, ποὺ ἔβγαιναν μέσα ἀπὸ χαράδρες πρὸς τὸν ποταμὸ Ὀνγκουέ. ἤξερε τοὺς ἀπόκρημνους δρόμους πάνω ἀπὸ τὰ δύο ψηλὰ βουνά ποὺ ἔβγαιναν πρὸς τὴ χαράδρα τοῦ Σέτε Κάμα. Χρειαζόταν, ὅμως, μεγάλη προσοχή, γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴ συνάντησι τῶν ἀγρίων.

Ἀπὸ κλαρί σὲ κλαρί μὲ τὴν εὐκολία ποὺ εἶχε μάθῃ νά πηδᾷ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Νίκο Μπακλώρη, ἔφυγε ἀπὸ τὴν καλύβα του καὶ τράβηξε βορειοδυτικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ πυκνὰ μέρη τῆς Ζούγκλας.

Ὁ δρόμος ἦταν δύσκολος καὶ ἐπικίνδυνος. Ἐπρεπε ὅμως νά τὸν ἀκολουθήσῃ γιὰ νά γλυτώσῃ τὴ ζωὴ του ὡς ποὺ νά τακτοποιηθοῦν τὰ πράγματα καὶ ἀποδείξῃ σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀγρίους ὅτι δὲν ἦταν αὐτὸς ὁ ΤΑΡΖΑΝ ποὺ τοὺς ἔκανε τίς καταστροφές.

Τὰ μονοπάτια ἦταν τόσο κρυφὰ καὶ δύσβατα, ποὺ οἱ Ἄγριοι, δὲν τοὺς ἀντελήφθησαν. Μιὰ μέρα ὁλόκληρη ἔκαναν ὡς ποὺ νά περάσουν τὸ δάσος τῆς Ζούγκλας καὶ ν' ἀντικρῶσουν τὸ ψηλὸ βουνό. Δὲν θά περνοῦσαν ἀπὸ τὴ Χαράδρα γιὰ τὴ πιθανὸν ἢ χαράδρα νά εἶχε καταληφθῇ ἀπὸ τοὺς ἀγρίους καὶ νά τοῦ ἔστηναν παγίδα.

Θά σκαρφάλωναν στὸ ψηλὸ βουνό νά διαβοῦν ἀπὸ τὸ πιὸ ἐπικίνδυνον πέρασμα καὶ νά κατηφορήσουν ἀργότερα πρὸς τὴν κοιλάδα τοῦ Σέτε Κάμα.

Τὴ νύχτα κοιμήθηκαν σὲ μιὰ σπηλιά, ἀφοῦ ἔφαγαν μερικοὺς καρπούς τοῦ δάσους.

Ὁ Μπακλώρης ἦταν πολὺ ἀνήσυχος. Τὸ πέρασμα τοῦ βουνοῦ ἦταν τρομερὰ ἐπικίνδυνον. Εἶχε πεποίησι ὅμως στὸν Ταρζάν καὶ τὸν πῆρε ὁ ὕπνος.

Πρὶν ἀκόμα ξημερώσῃ τοὺς ξύπνησε ἡ Τοίτα, ὁ ὅποια τοὺς εἶχε ἀκολουθήσῃ ἀπὸ μακριά, παρ' ὅλη τὴ διαταγὴ τοῦ Ταρζάν νά μὴν τὸν ἀκολουθήσῃ κανένα ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα του θηρία, γιὰ νά μὴν τὸν ἀντιληφθοῦν οἱ μαῦροι ὅτι ἔφυγε. Ἡ Τοίτα ὅμως, ποὺ νά τ' ἀκούσῃ αὐτά. ἤξερε νά κρυφτῇ. Τὸν ἀκολούθησε τὸν Ταρζάν. Τώρα ἐρχόταν νά τὸν ξυπνήσῃ. Κάτι εἶχε μυρισθῇ. Ὁ Ταρζάν ξύπνησε, τὴ μάλωσε,

έκείνη όμως στη γλώσσα της άρχισε να του λέγει ότι κάποιος κίνδυνος πλησιάζει. Σηκώθηκε, λοιπόν, βγήκε με τον Μπακλώρη και ακολούθησαν το μονοπάτι του άγριου βουνοῦ, σὲ ὕψος ἑξακοσίων μέτρων πάνω ἀπὸ τὴ χαράδρα. Ἀπὸ κάτω τους βρισκόταν ἀπειλητικὴ ἡ σκοτεινὴ ἄβυσσος Πήγαινε μπρός. Ὁ Μπακλώρης με τὴν Τσίτα ποὺ κούτσαινε γιατί εἶχε πατήσκει κάποιο ἀγκάθι, ἐρχόντουσαν οἰγὰ-οἰγὰ ἀπὸ πίσω.

Ξαφνικὰ πάνω στὴ στροφὴ τοῦ ἀπότομου μονοπατιοῦ ὁ Ταρζάν βρέθηκε ἀντιμέτωπος με κάποιον ποὺ ἦταν κι' αὐτὸς γυμνὸς σὰν κι' αὐτὸν καὶ κρατοῦσε ἕνα κοντάρι σουβλερό.

Σταμάτησαν κι' ὁδὸ σὲ ἀπόστασι πέντε μέτρων.

—Ποιὸς εἶσαι σὺ; φώναξε ὁ Ταρζάν, γιατί νόμισε πῶς αὐτὸς ἦταν ὁ κακοποιὸς ἀπατεῶν ποὺ γδυνόταν νὰ παραστήσῃ τὸν Ταρζάν.

Ὁ ἄλλος τότε τὸν κύτταξε καλὰ, καλὰ τέντωσε τὸ κορμὶ του καὶ τοῦ εἶπε ἀγέρωχα :

—Εἶμαι ὁ Ντοῦν—μπου—μπου—ντοῦν.

«Καὶ σὺ ποιὸς εἶσαι;

—Εἶμαι ὁ Ταρζάν, ὁ βασιλιὰς τῆς Ζούγκλας.

Στὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος ΤΑΡΖΑΝ ὁ Ντοῦν, γιατί αὐτὸς ἦταν ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὴν Πολιτεία τῶν Γοριλλῶν με τὸ στρατὸ τῶν Γοριλλῶν νὰ ἀνακόψῃ τὴ φυγὴ τοῦ Ταρζάν. Στὸ ἄκουσμα λοιπὸν τοῦ ὀνόματος τοῦ Ταρζάν ἀνασήκωσε τὸ κοντάρι καὶ τὸ πέταξε με δύναμι ἑναντίον τοῦ Ταρζάν.

Ὁ Ταρζάν με μιὰ κίνησι πρὸς τὸ δεξιά ξέφυγε τὸ κτύπημα, ἀλλὰ ἐπέστη ὅτι αὐτὸς ὁ νέος δὲν θὰ ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν ἀπατεῶνα ἐκεῖνον ποὺ παρίστανε τὸν Ταρζάν καὶ τοῦ εἶχε κάνει τὸ μεγάλο κακὸ νὰ ἐξαγριώσῃ τοὺς μαύρους ἐναντίον του.

Τὸ κοντάρι χτύπησε στὸ βράχο καὶ χτύπησε πίσω πρὸς τὴν Τσίτα ἢ ὅποια ἔβαλε τὶς φωνές.

Ὁ Ταρζάν φώναξε :

—Ἐσὺ εἶσαι ὁ ἀπατεῶν ποὺ παριστάνεις τὸ ΓΥΙΟ ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ ; Τώρα θὰ σοῦ δείξω ἐγώ.

Κοὶ ὁ Ταρζάν ὥρμησε με τέτοια ταχύτητα ἐναντίον τοῦ Ντοῦν, ποὺ ὁ ἕνας ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἄλλου.

Ἡ παρεξήγησις μεταξὺ τῶν δύο γιγάντων ἔγινε. Καὶ τώρα δὲν ὑπῆρχε πιά ἄλλη διέξοδος : π ἄ λ η μ έ χ ρ ι θ α ν ἄ τ ο υ !

Δὲν ὑπῆρχε κανεὶς, οὔτε ὑπῆρχε καιρὸς πιά νὰ ἐξηγήσῃ στὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο ποιὸς ἦταν ὁ καθένας τους.

Καὶ ἡ πάλῃ ἄρχισε ! Τὸ μεγάλο κακὸ ἐξωντώσεως τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἄρχισε. Οἱ δύο ἄνδρες ἦταν γεροί, χεροδύναμοι, καὶ πάνω στὴ στενὴ λωρίδα τοῦ μονοπατιοῦ πότε ὁ ἕνας ἦταν ἀπὸ πάνω πότε ὁ ἄλλος.

Τὸ «ΣΙΝΕΑΚ» δὲν πνιχάγῃ μόνον,

πρὸ παντὸς ΜΟΡΦΩΝΕΙ

‘Η Τσίτα είχε κλείσει τὰ μάτια της. Κύτταζε τὴ χαράδρα ἀπὸ κάτω κ’ ἔβλεπε τὸ χάρο μὲ τὰ μάτια της. Σὲ μιὰ στιγμή τὰ δυὸ πόδια τοῦ Ταρζάν γλίστρησαν καὶ παρὰ λίγο νὰ κυλήσουν στὴ χαράδρα. ‘Ο Ταρζάν εἶχε ἀρπάξει μὲ μιὰ χειρολαβὴ τὸν Ντούν, ὁ ὁποῖος εἶχε νιώσει ὅτι εἶχε νὰ κἀνὴ μὲ γερὸ ἀντίπαλο. ‘Ο Ντούν ὅμως πρόφτασε καὶ δάγκωσε τὸν Ταρζάν στ’ αὐτὶ τόσο δυνατὰ ποὺ ὁ Ταρζάν ἄφησε τὸ κορμὶ τοῦ Ντούν νὰ πέσῃ χάμω. ‘Ο Ντούν ὅμως πιάστηκε ἀπὸ τὸ πόδι τοῦ Ταρζάν. ‘Ο Ταρζάν ἔπεσε χάμω ἀλλὰ μὲ μιὰ στροφὴ ποὺ πῆγε νὰ κἀνὴ τὰ δυὸ κορμιά βρέθηκαν ἀγκαλιασμένα πάνω ἀπὸ τὴν ἄβυσσο.

‘Η Τσίτα ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ.

‘Ο Μπακλώρης ἔκανε τὸ σταυρό του. Οἱ δύο ἄνδρες εἶχαν χαθῆ. Τοὺς κάλυπτε ἡ ἄβυσσος. Εἶχαν πέσει στὴ σκοτεινὴ χαράδρα ἀπὸ ὕψος ἑξακοσίων μέτρων.

“Ἐνα δάκρυ κύλησε ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Μπακλώρη καὶ ἡ Τσίτα φώναζε κλαίγοντας.

‘Ο Μπακλώρης καὶ ἡ Τσίτα πῆραν τὸ μονοπάτι πρὸς τὴ χαράδρα γιὰ νὰ παραλάβουν τὸ πτώμα τοῦ ἀγαπημένου τους Ταρζάν.

Τὶ ἀπέγινε ὅμως; Ποὺ ἔπεσαν οἱ δυὸ ἥρωες τῆς Ζούγκλας; Σκοτώθηκαν; Ἀπέθανε ὁ Ταρζάν; Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε στὸ προσεχὲς τεῦχος ὑπὸ τὸν τίτλο : ‘Ο ΤΑΡΖΑΝ Αἰχμαλωτὸς τῶν Ἀγρίων.

ΤΕΛΟΣ

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΡΙΤΗ

Ο ΤΑΡΖΑΝ **ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ**

ΖΗΤΑΤΕ ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ

“ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ”

ΚΗΔΕΙΕΣ ΑΓΡΙΩΝ

ΣΤΟΥΣ αγρίους λαούς γενικῶς επικρατεῖ ἡ ἰδέα, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ποῦ πεθαίνει πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσῃ ἓνα μακρὸν ταξίδι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ὁποίου θὰ τοῦ παρουσιαστοῦν μεγάλες δυσκολίες. Γι' αὐτὸ οἱ συγγενεῖς τοῦ θανόντος φροντίζουν νὰ τὸν διευκολύνουν σ' αὐτὸ δίνοντάς του διάφορα χρήσιμα ἀντικείμενα.

Οἱ Μανδάνι φτιάχνουν ἓνα μεγάλο κρεββάτι σκεπασμένο μὲ βέργες Λεύκας καὶ ἐκεῖ μέσα τοποθετοῦν τὸ νεκρόν, ἀφοῦ τὸν τυλίξουν μέσα σὲ δέσμα βουβάλου γιὰ νὰ μὴ τὸν πειράξῃ τὸ κρύο! Ἐπίσης βάζουν στὸ κρεββάτι μιὰ σακκούλα καπνὸ καὶ μιὰ πίπα γιὰ νὰ καπνίξῃ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξιδιοῦ!

Οἱ Ἰνδοὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς βάζουν στὸν τάφο τοῦ νεκροῦ ὅχι μόνον τὸ τόξο καὶ τὰ βέλη του, ἀλλὰ καὶ τὰ πέδιλά του κι' ἀκόμη ὅτι χρειάζεται γιὰ νὰ τὰ μπαλώσῃ ὅταν λυώσουν ἀπὸ τὸ κυνῆγι!

Οἱ Ἀζτέκοι τοῦ Μεξικοῦ στολίζουν τὸ λαιμὸ τοῦ νεκροῦ μὲ ἓνα περιλαίμιο ἀπὸ ἀγκάθια γιὰ νὰ μὴν μποροῦν οἱ διάφοροι κακοποιοὶ νὰ τὸν πνίξουν.

Οἱ Ντουγιὰκ τῆς Βόρριο νομίζουν πὼς ὅταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τους πεθάνῃ, πρέπει νὰ τοῦ δώσουν γιὰ συντροφιά, μερικὸς σκλάβους.

Στὰς νήσους τῶν Ἑσμητιῶν, ποὺ βρίσκονται πρὸς Βορρᾶν τῆς Νέας Γουιάνας, βάζουν στὰ χέρια τοῦ νεκροῦ ἓνα εἶδος βεντάλιας, γιὰ νὰ διώχνῃ τὰ κακὰ πνεύματα!...

ΦΥΛΕΣ ΝΑΝΩΝ

Ο ΠΡΟΔΟΤΟΣ, ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας, ὅπως καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς, ἀναφέρουν τὴν ὑπαρξὶ διαφόρων φυλῶν νάνων, τοὺς ὁποίους ὠνόμαζαν τότε πυγμαίους. Μιὰ φυλὴ νάνων ἀνεκάλυψε κατὰ τὸ 1910 στὸ Κόγκο τῆς Ἀφρικῆς ὁ Ἑλβετὸς περιηγητὴς Βεροῦχιν. Οἱ ἄνθρωποι τῆς φυλῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Βαμπουτί, ἔφταναν τότε τοὺς δέκα χιλιάδες περίπου, στὸ τόπον τους δὲ ὁ Βεροῦχιν ἔμεινε περὶ τὸν ἓνα μῆνα. Μετρώοντας τὸ ἀνάστημά τους, βρῆκε ὅτι κατὰ μέσον ὄρον οἱ μὲν ἄνδρες φτάνουν τὸ ἓνα μέτρο καὶ τριάντα ἐκτοστά, οἱ δὲ γυναῖκες τὸ ἓνα μέτρο καὶ εἴκοσι ἐκτοστά. Ζοῦνε διὰ τῆς ἀλκίας, ντύνονται μὲ δέσματα λεοπαρδάλεων καὶ ἀποφεύγουν κάθε ἐπαφὴ μὲ τίς ἄλλες φυλὰς ποὺ κατοικοῦν στὰ περὶχωρὰ τῶν συνοικισμῶν τους. Εἶναι ἐξυπνότατοι καὶ δραστήριοι.

Μιὰ ἄλλη φυλὴ ἀνεκάλυψε τὸ 1922 ὁ Ἀγγλὸς ἐξερευνητὴς Σγόντ. Ὁ Σγόντ αὐτὸς διασχίζοντας τότε μὲ συνοδεία μαύρων ὑπηρετῶν τὴν Κεντρικὴ Ἀφρικὴ, μῆλκε μέσα σ' ἓνα παρθένο δάσος. Ἐμεινε μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ δάσος εἴκοσι ὁλόκληρες μέρες κι' ἀνεκάλυψε μιὰ φυλὴ νάνων. Στὴν ἀρχὴ οἱ νάνοι ἀπομακρύνονταν. Ὅσο μποροῦσαν ἀπὸ τὸ μικρὸ καραβάνι τοῦ Σγόντ, μόνον δὲ στὸ μέσον ἀκριβῶς τοῦ δάσους καὶ κοντὰ στὸ χωριὸ τους Ὁτέγκε ἔσπευσαν νὰ περικυκλώσουν τὸ Σγόντ καὶ τὴ συνοδεία του. Ἦταν δειλοὶ καὶ μιᾶντας ἔκρυβαν τὸ πρόσωπό τους.

Στὴν Αὐστραλία

ΜΙΑ ΣΚΛΑΒΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΦΕΡΕΤΡΟ

Γιὰ νὰ μπορέσῃ ἓνας Εὐρωπαῖος νὰ παραμείνῃ καὶ νὰ συγκατοικήσῃ μὲ ἰθαγενεῖς τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Αὐστραλίας, χρειάζεται νὰ ἔχει πολλὰ προσόντα, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ εἶναι τὸ θάρρος καὶ ἡ προσωπικὴ γοητεία. Ὅσοι ἐξερευνηταὶ εἶχαν αὐτὰ τὰ προσόντα κατ'ὀρθοσταν νὰ ἐπιβληθοῦν στὶς διάφορες φυλὲς καὶ κατόπιν νὰ γίνουν σεβαστοὶ ἀπὸ τοὺς ἀπλοῦκοὺς ἰθαγενεῖς καὶ νὰ λατρεύονται.

Ὁ ἐξερευνητὴς Πάτρικ Ρίτσι, ὁ ὁποῖος ἔζησε μὲ τίς πρῶτες ἀγριεῖς φυλὲς τῆς Κεντρικῆς Αὐστραλίας, ἐπὶ τέσσερα συνεχῆ χρόνια ἀναφέρει εἰς ἓνα χαριτωμένο του βιβλίον διάφορα ἀπρόοπτα καὶ κωμικοτραγικὰ ἐπεισόδια ποὺ τοῦ συνέβησαν ὅταν ζοῦσε μὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

»Τὴν νύχτα διηγεῖται ὁ Ἀγγλος ἐξερευνητὴς ἐπλησίασε στὴν καλύβα μου ἓνας ὄμιλος ἰθαγενῶν καὶ μὲ τὸ μονότονο μοιρολόι τους μοῦ τάραξαν τὸν ὕπνο. Εἶχε πεθάνει τὸ παιδάκι τοῦ ἑνὸς καὶ μὲ προσκάλεσαν νὰ πάω μέρους στὶς ἀκούραστες θρηνηδίες τους. Γιὰ νὰ μὴ τοὺς κακοκαρδίσω προστετέθηκα στὴν πένθιμη ὁμάδα καὶ ἀρχίσαμε τίς περιοδεῖες μας ὅλην τὴν νύχτα στὶς διάφορες καλύβες. Σὲ λίγο ὅλη ἡ κατασκήνωσις ἦταν στὸ πόδι, μαζὶ μὲ ὅσα τὰ κατοικίδια ζῶα, ποὺ συμμετείχαν στὸ πένθος καὶ στοὺς θρήνους.

Μόλις ξημέρωσε ἡ πρώτη μου

δουλειὰ ἦταν νὰ κατασκευάσω ἓνα μικρὸ φέρετρο γιὰ τὸ παιδάκι. Ὅταν ὅμως ἀργότερα τὸδεῖξα ἔτοιμο στὸν πατέρα ἐκείνου τόσο πολὺ γοητεύθηκε, ὥστε δίστασε νὰ θάψῃ τὸ παιδί του μέσα σ' αὐτὸ τὸ... κομποτέχημα ὅπως τὸ θεωροῦσε. Ἀντιθέτως μοῦ παρεχώρησε γιὰ σκλάβαν τὴ μεγαλειότηρ του κύρη, ἡλικίας 15 χρονῶν, γιὰ νὰ τοῦ δώσω τὸ φέρετρο καὶ νὰ τὸ κρατήσῃ γιὰ στόλισμα τῆς καλύβας του.

* *

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς Κεντρικῆς Αὐστραλίας τὴν ὁποῖαν διασχίζουν πολλοὶ ποταμοί, ἔχουν τὰ πόδια τους ἀκρωτηριασμένα ἀπὸ τὰ ὀδυνερὰ δαγκώματα τῶν κροκοδείλων. Γι' αὐτὸ μὲ ἀπὸ τίς κυριώτερες καὶ ἀλτρουϊτικὲς ἀσχολίες τοῦ Πάτρικ Ρίτσι, ἦταν νὰ τοὺς συγκεντρῶνῃ ὅλους καὶ νὰ τοὺς διδάσκῃ τὴν τέχνη πὼς νὰ κατασκευάζουν ξύλινα πόδια.

Τὸ περίεργον ὅμως ἦταν ὅτι ἀφοῦ εἰδικευόνταν στὴν ξυλουργικὴ καὶ κατασκεύαζαν μόνοι τὰ ξύλινα πόδια τους, ἔνοιωθαν μὲ τέτοια ὑπερηφάνεια γιὰ τὰ κατασκευάσματά τους, ὥστε κάθε ἐβδομάδα ἀλλάζαν ξύλινο πόδι ἐπιδεικνύοντάς το στοὺς ἄλλους οἱ ὁποῖοι γιὰ νὰ μὴν ὑστερήσουν, φρόντιζαν νὰ δαγκωθοῦν καὶ κείνοι ἐπιτηδες ἀπὸ τοὺς κροκοδείλους, ὥστε νὰ τοὺς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ κοσμήσουν τὸ σῶμα τους μ' ἓνα ξύλινο πόδι.

ΑΪΣΕ Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Ο ΑΛΛΑΧ ἄς μὲ συγχωρήσῃ, ἀλλὰ εἶμαι ἔνοχος γιὰ τὸ θάνατό της. Ἰμπραχίμ, θυμᾶσαι πόσον ἦταν ὠραία; Τὸ ξέρω πὼς τὸ φῶς τῶν ματιῶν σου θάμπωσε, ἀλλὰ ἂν κι' ἐγὼ εἶμαι γέρος, ἐν τούτοις βλέπω ἀκόμη καθαρά, σὰν παλληκάρι εἴκοσι χρόνων. Ἦταν ὠραία, σοῦ λέγω. Τὰ χεῖλη της ἦσαν κατακκόκινα καὶ τὸ πρόσωπό της ἦταν ἀγνὸ ἂν καὶ στιγμισμένο στὸ μέτωπο, γιατί ἦταν μιὰ βεδουίνα, πὺν γεννήθηκε στὴν ἔρημο.

Μιὰ μέρα ἦρθε ἕνας Γάλλος ἀπὸ τὴ Λαμασκό, ἐκεῖνος πὺν μοῦ χάρισε τὸ πιστόλι κι' αὐτὸς φωτογράφησε πολλὲς φορὲς τὴν Ἀἰσέ κι' εἶπε πὼς

ἦταν ἡ πιὸ ὁμορφὴ γυναῖκα πὺν εἶχε ἰδῆ στὴ ζωὴ του. Κι' ὅμως δὲν φανταζόταν πὼς θὰ τὴν σκότωναν μὲ τὸ ἴδιό του τὸ πιστόλι. Θεέ μου, πέθανε καὶ σὲ λίγο θὰ τὴν θάψουν. Σὺ θὰ μοῦ πῆς, πὼς μιὰ ἄπιστη γυναῖκα πρέπει νὰ τιμωρῆται μὲ θάνατον, ἀλλὰ μοῦ τὸ λὲς αὐτὸ ἐπειδὴ δὲν ἔχεις ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν ἔρημο. Ἐγὼ γεννήθηκα στὴν Αἴνυπτο καὶ εἶδα

πολὺ κόσμο. Ἄν λοιπὸν ὅλες οἱ ἄπιστες γυναῖκες ἐτιμωροῦντο μὲ θάνατο, δὲν θὰ ὑπῆρχαν πιὰ ἀνδρόγυνα. Ἡ Ἀἰσέ ἔπρεπε νὰ ταπεινωθῇ πολὺ, ἀλλὰ νὰ μὴ θανατωθῇ. Κ' ἐγὼ φταίω γι' αὐτό. Ὅταν εἶδα χθὲς τὸ βράδυ τὸν Χαμπίντ νὰ μοῦ ζητᾷ τὸ πιστόλι μου, ἐγὼ τὸ σκέφτηκα ἀμέσως: «Τὸ θέλει γιὰ νὰ σκοτώσῃ τὴν Ἀἰσέ!» καὶ δὲν ἤθελα νὰ τοῦ τὸ δώσω. Τότε μοῦ προσέφερε δέκα λίρες καὶ τοῦ τὸ ἔδωσα. Ὁ Ἀλλάχ ἄς μὲ συγχωρήσῃ! Σκέφτηκα νὰ εἰδοποιήσω τὴν Ἀἰσέ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσα γιατί ἐγὼ ἐτοιμαζόμουν νὰ πάω ἀκουσα τοὺς πυροβολισμοὺς. Τὴν εἶδα νὰ φεύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ

Χαμπίν προς την έρημο κι' ύστερα να σωριάζεται νεκρή επάνω στην άμμο. Μπορείς τώρα να μου πής ότι ο Χαμπίν θα τη σκοτώνει και χωρίς το πιστόλι μου; όχι... εγώ ξέρω καλά τον νέον αυτόν... Δεν θα τολμούσε να τη σκοτώσει με μαχαίρι, κι' ή 'Αϊσέ θα ζούσε τώρα. Θυμάσαι, 'Ιμπραχίμ, την 'Αϊσέ που κάθε βράδυ πήγαινε στη βρύσι;

Τώρα, λοιπόν, μπορείς να καταλάβεις γιατί θέλω να μοιράσω στους φτωχούς τις δέκα λίρες του Χαμπίν. Είναι χρήμα καταραμένο και θα μου φέρει δυστυχία. Δεν μπορείς να ξέρεις τί νύχτα πέρασα... Την έβλεπα μπροστά στα μάτια μου, πανώρρα, έλκυστική!

"Όσοι την έβλεπαν έμεναν άποχαυνωμένοι σαν να ήπιαν χασίς. Ποτέ της δεν είχε κοιμηθεί σε σπίτι μέχρι τα πέρσι, γιατί ζούσε στις σκηνές... 'Η 'Αϊσέ ήταν πάντα λυπημένη. Οί γυναίκες την ρωτούσαν συχνά: «Τί έχεις; Γιατί δεν είσαι ευτυχισμένη; Είσαι όμορφη και ό Χαμπίν σε λατρεύει!» 'Η 'Αϊσέ όμως δεν άπαντούσε. Κυτούσε την έρημο κι' έκλαιγε.

Είχε έλθει έδω πρό ενός έτους με το καρβάνι της και μόλις την είδε ό Χαμπίν δεν μπόρεσε πιά να βρή ήσυχία. Την ζήτησε από τον πατέρα της και του προσέφερε πέντε γκαμήλες και έκато χρυσές λίρες, αλλά ή 'Αϊσέ έκλαιγε την ήμερα των γάμων της. Μία φορά έφυγε μόνη της προς την έρημο. Την ξανάφεραν αλλά κάθε βράδυ καθόταν σε μία πέτρα και κίτταζε προς το μυστήριο της έρήμου. Μία μέρα ήλθε ό Σολιμάν. Ήταν ένας νέος ύψηλός και δυνατός σαν μία γουρμαδιά. Ήξερε την 'Αϊσέ από μικρούλα. Την αγάπησε και δεν μπόρεσε πιά να την ξεχάσει. Τόν θυμάμαι πολύ καλά γιατί μία μέρα μου ζήτησε να άγοράσει ένα πιστόλι, αλλά εγώ δεν είχα να 'ου δώσω. 'Αχ! άν είχα, ένα όπλο τότε! 'Ο Χαμπίν θα πήγαινε από τη σφαίρα του Σολιμάν.

Βλέπονταν τη νύχτα και την ήμερα ό Σολιμάν κρυβόταν στην έρημο. Μία μέρα όμως τον είδε κάποια γυναίκα, ή Φατιά. Την έπομένη όλο τόν χωριό έμαθε τόν έρωτα της 'Αϊσέ. "Υστερα τόν έμαθε και ό Χαμπίν κι' ήρθε σε μένα για να τού δώσω τόν πιστόλι μου.

"Ω! 'Εγώ θα μοιράσω στους φτω-

χούς τὰ καταραμένα χρήματά του... ή όχι... θα τὰ προσφέρω στη Φατιά για να μου δώσει την κόρη της.

'Αλλά ποι' να βρίσκεται τώρα ό Σολιμάν Ξαναγύρισε στην έρημο; Τόν είδα σήμερα τόν πρωϊ που πήγαινε σκυψτός σαν γέρος, κρατώντας από τόν σχοινί τη γκαμήλα του. 'Ωρκίστηκε όμως; να ξαναγυρίσει και να σκοτώσει τόν Χαμπίν που τώρα είναι άμπαρωμένος στο σπίτι του κι' έχει τρεις ύπηρέτες να τόν φυλάει, τόσος μεγάλος είναι ό φόβος του.

"Ίσως ό Σολιμάν να γυρίσει μία μέρα, άν δεν συναντήσει καμμιά άλλη γυναίκα όμορφη σαν την 'Αϊσέ, ώστε να τόν κάνει να λησμονήσει τη νεκρή. Γιατί καθώς ξέρεις οί ζωντανοί λησμονούν πολύ εύκολα εκείνους που δεν ζουν πιά. Δεν τόν ξέρω όμως. Ούτε και συ τόν ξέρεις. Αυτό θάναί γραμμένο στο βιβλίο του 'Αλλάχ.

* *

Τη συνιγή εκείνη άκούστηκε ένας θόρυβος, φωνές, ποδοβολητό... 'Ο 'Ιμπραχίμ με τόν συνομιλητή του 'Αχμέτ πετάχτηκαν έντρομοι. Τό χωριό ήταν άνάστατο κι' όλοι έτρεχαν προς τόν σπίτι του Χαμπίν.

— 'Ιμπραχίμ! 'Ο Σολιμάν θα γύρισε. 'Έτρεξαν και οί δύο προς τόν σπίτι του Χαμπίν.

— 'Ο κουρελιάρης! ό κουρελιάρης τόν έσκότωσε, φώναζε ό κόσμος!

Μπήκαν στο σπίτι του Χαμπίν και τόν βρήκαν αίμόρφυτο στο πάτωμα μ' ένα μαχαίρι μαυρομάνικο μπηγμένο στο στήθος του.

— 'Ο κουρελιάρης τόν σκότωσε! φώναζαν οί τρεις ύπηρέτες. Μάς είπε ότι ζητούσε έλεημοσύνη από τόν αφέντη μας. Μάς είπε πως ήταν γνωστός του, έμπιστος και μεϊς τόν αφίσαιμ...

Την ώρα εκείνη ένας καβαλλάρης άπομακρυνόταν σαν άσπραπή μέσα στην έρημο.

— 'Ιμπραχίμ, είπε ό 'Αχμέτ στο φίλο του. Ήταν γραμμένο στο βιβλίο του 'Αλλάχ, να σκοτωθή ό Χαμπίν από τόν μαχαίρι του Σολιμάν! 'Η ώραία 'Αϊσέ έξεδικήθη.

* *

Τό άλλο πρωϊ πάνω στον τάφο της 'Αϊσέ βρέθηκε σκοτωμένος ό Σολιμάν, τόν όμορφο παλληκάρι της έρήμου!

Ἐλάβαμε ἐπίσης λύσεις ἀπὸ 13 μέχρι 24-11-50

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμό 1. — ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 1ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Θ. Μανιατᾶκος (Γύθειον). — Ι. Μοσχίδης (Γιαννιτσά). — Δημ. Λαλούσης (Φιλιατρά). — Στ. Μπουρμπάκης (Χονιά). — Δ. Μπεκιάρης (Ἄργος). — Ἰωάνν. Χριστοδουλίδης (Τρίπολις). — Θεόδ. Γρηγοράτος (Πρέβεζα). — Γ. Βερναρδάκης (Χανιά). — Δημ. Τρεμογιάννης (Ἀθήναι). — Ν. Συναῖς (Ἀθήναι). — Ἀχ. Τσάκαλος (Ἀσπρόπυργος). — Ι. Κοντιάς (Καλάμαι). — Φιλ. Φιλιππίδης (Καβάλα). — Ἀγγ. Λυμπέρης (Θήβαι). — Ἀπ. Μαριαντωνίης (Αἴγιον). — Ἀν. Νικολόπουλος (Πύργος). — Ἀργ. Γιαννακάκος (Κόρινθος). — Ἐμμ. Κοκκινάκης (Σητεία). — Γ. Κουπάκης (Αἴγιον). — Μιχ. Λάβδας (Κ. Πετράλωνα). — Ἄννα Ψαράκη (Χανιά). — Γ. Φώσκολος (Π. Φάληρον). — Ἀπ. Πρωϊμάκης (Ἀθήναι). — Γ. Σκουρογιάννης (Ζίτσα). — Ἀθηνᾶ Καροῦζου (Δερεβέν). — Γ. Γούλας (Ἰωάννινα). — Γ. Μηλιώτης (Κιάτο). — Κ. Ζήσης (Γρεβενά). — Ν. Κολάγος (Κέρκυρα). — Δημ. Χριστόπουλος (Λαμία). — Β. Ἐξαρχάκος (Γύθειον). — Ι. Τσίγκας (Ναύπλιον). — Γ. Ροῦσσος (Ναύπλιον). — Δ. Συργιάννης (Πάτρα). — Χ. Κοτσαμπέλος (Ἐδεσσα). — Ε. Πορφιαδάκης (Κιλκίς). — Ν. Ἀλαεωργίου (Ἀλιάρτος). — Εὐάγγ. Τάλλιος (Ἀγιάσο). — Σπ. Πεντάκαλος (Πρέβεζα). — Θεόφιλος (Βόλος). — Μπαϊρακτάρης (Κόρινθος). — Γ. Βλάχος (Γαλατὰ Πόρου).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 1—2—3—4—5—6 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 1ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Θ. Μανιατᾶκος (Γύθειον). — Ἀθ. Λυμπέρης (Θήβαι). — Νικ. Σκιαδᾶς Λάρισα. — Σίμος Γερογιώργος (Λάρισα). — Γ. Κολογεράτος (Ἀργοστόλιον). — Γ. Κουπάκης (Αἴγιον). — Ἀρης Μανᾶτος (Ν. Λίον). — Χρ. Καμπάτος (Ἀθήναι). — Σαύρου Γ. (Ἀθήναι). — Θ. Γρηγορόπουλος (Ν. Ἑλβετία). — Χ. Κομπιμητέλος (Ἐδεσσα). — Ν. Μιχαλόπουλος (Φιλιατρά). — Μαρία Βλάχου (Γαλατὰ Πόρου). — Γ. Σταῆς (Πειραιεύς).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν διὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς Ἀρ. 2—3. ΓΙΑ ΜΕΓΑ-

ΛΟΥΣ τοῦ 2ου τεύχους, οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Βασ. Θεοδώρου (Σύρος). — Θ. Μανιατᾶκος (Γύθειον). — Δημ. Λαλούσης (Φιλιατρά). — Ἀθ. Φιοράνης (Ἀθήναι). — Ν. Τσουκαλᾶς (Ν. Ἰωνία). — Γ. Σταύρου (Ἀθήναι). — Γ. Κουμάτος (Αἰγάλεω). — Θ. Παναγιωτόπουλος (Πύργος). — Π. Τζικᾶκος (Γύθειον). — Δ. Μπεκιάρης (Ἄργος). — Ἰωάν. Χριστοδουλίδης (Τρίπολις). — Μελ. Στάμος (Θήβαι). — Στ. Περγαδικᾶς (Γύθειον). — Δημ. Τρεμογιάννης (Ἀθήναι). — Ν. Συναῖς (Π. Φάληρον). — Σπ. Χονδροκούκης (Πειραιεύς). — Ἀχ. Τσάκαλος (Ἀσπρόπυργος). — Νικ. Ἀγαθόπουλος (Πειραιεύς). — Ἐλ. Ψαράς (Πειραιεύς). — Φιλ. Φιλιππίδης (Καβάλα). — Στ. Τσαβογιάννης (Ἀθήναι). — Ἀγγ. Λυμπέρης (Θήβαι). — Ἀν. Νικολόπουλος (Πύργος). — Ἀργ. Γιαννακάκος (Κόρινθος). — Γ. Τσώρης (Κόρινθος). — Σπ. Πριόβολος (Κέρκυρα). — Ἐλευθερία Μιστάρδη (Τζιτζιφιές). — Γ. Ψαράς (Δράμα). — Μιχ. Λάβδας (Κ. Πετράλωνα). — Πόλλα Μαριδάκη (Πειραιεύς). — Ἄννα Ψαράκη (Χανιά). — Γ. Φώσκολος (Π. Φάληρον). — Γ. Ἀσμάκης (Ἡράκλειον). — Νικ. Κώσσης (Μυτιλήνη). — Δημ. Μανᾶτος (Ν. Λίον). — Μιχ. Μαγγιώρος (Πειραιεύς). — Ἀπόστ. Πρωϊμάκης (Ἀθήναι). — Γ. Σκουρογιάννης (Ζίτσα). — Ι. Ἀριστοτέλους (Μυτιλήνη). — Μαρία Τσοῦμα (Πειραιεύς). — Δ. Γρηγοράτος (Πρέβεζα). — Ἀθηνᾶ Καροῦζου (Δερεβέν). — Ἐμμ. Σαρίδης (Ξάνθη). — Κ. Μηλιώτης (Κιάτο). — Ἄνδρ. Ζουγανέλης (Μυκόνος). — Ν. Κολάγος (Κέρκυρα). — Δ. Χριστόπουλος (Λαμία). — Βασ. Τσέκας (Κύμη). — Ι. Τσίγκας (Ναύπλιον). — Εὐάγγ. Λουρδής (Παρ. Ἀστρους). — Γ. Πήτας (Κοζάνη). — Γ. Ροῦσσος (Ναύπλιον). — Χ. Κοτσαμπιτέλος (Ἐδεσσα). — Ν. Ἀλαεωργίου (Ἀλιάρτος). — Π. Φίλων (Θήβαι). — Ἀθ. Βαρυβάτης (Ἀθήναι). — Κ. Μπαλιᾶς (Ἀταλάνη). — Εὐάγγ. Τάλλιος (Ἀγιάσο). — Σπ. Πεντάκαλος (Πρέβεζα). — Μπαϊρακτάρης (Κόρινθος). — Γ. Βλάχος (Γαλατὰ Πόρου).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 7—8—9—10 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 2ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Θ. Μανιατᾶκος

(Γύθειον).—'Αθ. Λυμπέρης (Θήβαι).— Γ. Κουμάτος (Αιγάλεω).—Α. Σειρηνάκης (Αθήναι).—Γερ. Πανώργιος (Αιγάλεω).—Σπυρ. Χονδροκούκης (Πειραιεύς).—Νικ. Σκιαδάς (Λάρισα).—Σίμος Γερογιώργος (Λάρισα).—Γ. Καλογεράτος (Αργαστόλιον).—Διον. Φελλές (Πύργος).—Β. Γεωργακόπουλος (Κέρκυρα).—Μιχ. Πανούσης (Κόρινθος).—Γ. Βούρδης (Πειραιεύς).—'Α. ρης Μανάτος (Ν. Διόσια).—Παν. Κοντογιάννης (Λαμία).—Χρ. Καππάτος (Αθήναι).—Βασ. Τσόκας (Κύμη).—Σταύρου Γ. (Αθήναι).—Θ. Γρηγορόπουλος (Ν. Έλβετία).—Χ. Κοτσαμητέλος (Έδεσσα).—Ν. Μιχαλόπουλος (Φιλιαρά).—Α. Μπατούρης (Αταλάντη).—Μαρία Βλάχου (Γαλατά Πόρου).—Γ. Στάθης (Πειραιεύς).

Λύσεις μās έστειλαν για τους Διαγωνιμούς 'Αρ. 4 — 5 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ του 3ου τεύχους οι κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : 'Ιακ. Ναυπλιώτης (Καλλιθέα). — Μανθ. Γκάνιος (Αθήναι). — 'Αθ. Βαρβάτης (Αθήναι). — Νικ. Μαμαρινός (Καμίνια). — Ν. Τσουκαλάς (Ν. 'Ιωνία). — Γ. Στεύρου (Αθήναι). — Στ. Φεργακόπουλος (Πειραιεύς). — Γ. Κουμάτος (Αιγάλεω). — Χρ. Χρηστοφίδης (Πειραιεύς). — Γερ. Ντουνιάς (Αθήναι). — Δημ. Τρεμονιάτης (Αθήναι). — Ν. Σινιάς (Π. Φάληρον). — Σωτ. Κανόνης (Πειραιεύς). — Νικ. Μαμαρινός (Καμίνια). — Περ. Πεπονιάς (Πειραιεύς). — Ν. 'Αγαθόπουλος (Πειραιεύς). — Δ. Καππάτος (Αθήναι). — Ν. Ζουμπουρίδης (Αθήναι). — Ι. Βελισσαρόπουλος (Αθήναι). — Φρ. Βουλιαμιάς (Πειραιεύς). — Γ. Κόκκαλης (Πειραιεύς). — 'Αντ. Κοσμίδης (Ταμπούρια). — Σωτ. Κανόνης (Πειραιεύς). — Γ. Φώσκολος (Π. Φάληρον). — 'Αντ. Φιοράντης (Αθήναι). — Μιχ. Μαγγιώρος (Πειραιεύς). — Νικ. Γεροντάκος (Πειραιεύς). — Κ. Σμυρνάις (Ρούφ). — Μαρία Τσούμα (Πειραιεύς). — Ι. Τσαγκάς (Πειραιεύς). — Δ. Μανάτος (Ν. Διόσια). — Α. Λυμπέρης (Θήβαι). — Θ. Γρηγορόπουλος (Ν. Έλβετίας). — Γ. Λεβίδης (Πειραιεύς). — Ι. Τσίγκας (Ναύπλιον). — Γ. Ρούσσος (Ναύπλιον). — Προκ. Σουμάτος (Αθήναι). — Β. Καπογιάννης (Καλάμαι). — Π. Φίλων (Θήβαι). —

'Αθ. Βαρβάτης (Αθήναι). — Κ. Μπαλιτάς (Αταλάντη). — 'Αρ. Γιαννακάκος (Κόρινθος). — Σπ. Πριόβολος (Κέρκυρα). — Γ. Βλάχος (Γαλατά Πόρου).

Λύσεις μās έστειλαν για το Διαγωνισμό 'Αρ. 11 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ του 3ου τεύχους οι κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Γ. Ζυγουράκης (Κυψέλη). — Γ. Κουμάτος (Αιγάλεω). — Χρ. Χριστοφορίδης (Πειραιεύς). — Α. Σειρηνάκης (Αθήναι). — Γερ. Πανώργιος (Αιγάλεω). — 'Αντ. Κοσμίδης (Ταμπούρια). — Μιχ. Πανούσης (Κόρινθος). — Γ. Βούρδης (Πειραιεύς). — 'Αθ. Λυμπερης (Θήβαι). — Παν. Κοντογιάννης (Λαμία). — Δ. Βελισσαρόπουλος (Αθήναι). — Χρ. Καππάτος (Αθήναι). — Νικ. Καραμαλέγκος (Αθήναι). — Σπύρου Γ. (Αθήναι). — Ν. Μιχαλόπουλος (Φιλιαρά). — Α. Μπατούρης (Αταλάντη). — 'Αφροδίτη Σταμοβλάση (Αταλάντη). — Χ. Κακογιάννης (Παγκράτι). — Μαρία Βλάχου (Γαλατά Πόρου). — Γ. Στάθης (Πειραιεύς).

Λύσεις μās έστειλαν για το Διαγωνισμό. 'Αρ. 6. — ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ του 4ου τεύχους οι κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : 'Αθ. Διαμντής (Αθήναι). — 'Αντ. Κοσμίδης (Ταμπούρια). — Ι. Βελισσαρόπουλος (Αθήναι). — Δ. Καππάτος (Αθήναι). — Σωτ. Κανόνης (Πειραιεύς). — Θ. Γρηγορόπουλος (Ν. Έλβετία). — Προκ. Σουμάτος (Αθήναι). — Γ. Λεβίδης (Πειραιεύς). — Π. Πεπονιάς (Πειραιεύς).

Λύσεις μās έστειλαν για το Διαγωνισμό. 'Αρ. 12. — ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ του 4ου τεύχους οι κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Δ. Βελισσαρόπουλος (Αθήναι). — Χρ. Καππάτος (Αθήναι). — Νικ. Καραμαλέγκος (Αθήναι). — Χ. Καπογιάννης (Παγκράτι). — Π. Πεπονιάς (Πειραιεύς). — Γ. Στάθης (Πειραιεύς). — Γερ. Πανώργιος (Αιγάλεω).

ΑΙ άνωτέρω λύσεις έλήφθησαν από της 13ης μέχρι της 24ης Νοεμβρίου. Όσοι λάβωμε μετά την 24ην θα δημοσιεύσωμεν τά όνόματα εις τό προσεχές πού θα κυκλοφορήση την 5ην Δεκεμβρίου και ήμέραν Τρίτην.

Αι άπασταλείσαι λύσεις ύπό τών άνωτέρω δέν καθορίζονται έάν είναι όρθαι ή έσφαλμένοι. Τοϋτο θα δημοσιευθ ή εις τό 11ον τεϋχος.

Άποφεύγετε, άν μορφήτε, να στέλνετε λύσεις ταχυδρομικώς για να μη ξεδεύεσθε σε γραμματόσημα. Να τις στέλνετε ή να τις φέρνετε στα Γραφεία μας, Γερανίου 45. Οι

της Έπαρχίας μοποδυνά στέλνουν τις λύσεις τριών τευχών μαζί.

Οι άναγνώσται μας τών Έπαρχιών προφταίνουν πάντοτε γιατί οι λύσεις θα δημοσιευθούν στο 11ο τεϋχος. Έπίσης πρέπει να ξέρουν ότι λόγω έλλείψεως χάρτου γίνεται πρῶτον διανομή εις Αθήνας και την έπομένην εβδομάδα άποστέλλεται τό τεϋχος μας στην Έπαρχία.

**Την 5ην Δεκεμβρίου
ΗΜΕΡΑΝ ΤΡΙΤΗΝ
και έκάστην ΤΡΙΤΗΝ
έβδομαδιαίως**

**ΘΑ ΖΗΤΑΤΕ
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ
"ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ,,**

Προσοχή !

**ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ «ΦΙΛΟΥΣ
ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ»**

Παρακαλούνται οι «ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ» όπως έπιβλέπουν τα περίπτερα. Όπου δέν υπάρχει τό περιοδικό σας «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ», τηλεφωνάτε άμέσως σ' ένα από τους δύο κάτωθι αριθμούς 54.582 ή 52.361 και ειδοποιήστε τους ότι τό τάδε περίπτερο επί της όδοϋ τάδε και έναντι τοϋ αριθμοϋ τάδε, δέν έχει φύλλα, ή δέν τους πήγαν και να στείλουν άμέσως.

Ό Ταρζάν

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

"ΣΤΑΡ,,

Θα παρουσιάση τις πιο έκλεκτές ταινίες της διεθνούς παραγωγής

Στόν Κινηματογράφο «ΣΤΑΡ»

κάθεσθε άνετα, βλέπετε άνετα και φεύγετε Ικανοποιημένος γιατί είδατε ένα καλό έργο.

Και ή καλλίτερη περιγραφή δέν συγκρίνεται με την ζωντανή άναπαράσταση των γεγονότων που σας παρουσιάζει πάντοτε πρῶτο τό

"ΣΙΝΕΑΚ,,

**'Απ' αυτό τό τεϋχος ΖΗΤΑΤΕ ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ
Το περιοδικό σας**

«ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ»

Πάρα πολλά γράμματα κατακλύζουν τὰ γραφεία μας. Ἀπαντοῦμε στὰ κυριώτερα. Ἀθ. Λυμπέρη ν. (Ἰσως νάγνησε καὶ θὰ μπῇ στὸ ἐπόμενο. Νὰ φτιάσετε μιὰ «Ὁμάδα Φίλων τῆς Ζούγκλας». Στ. Μπούρομπακη ν. (Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Νὰ φτιάσετε μιὰ Ὁμέδα Φίλων τῆς Ζούγκλας). Τ. Ζυγοῦρ ἀκη ν. (Ὅσα βιβλία ὑπάρχουν τόσοι καὶ θὰ κερδίσουν. Φτιάσετε πρῶτα τὴν Ὁμέδα Φίλων τῆς Ζούγκλας καὶ θὰ σὰς φέρομε σὲ ἐπαφὴ ν' ἀρχίσουν οἱ Ζουγκλόφιλοι τὴν ἐκδρομὴν τους). Στ. Φραγκόπουλον. (Νὰ γράφατε καθαρά τὰ ὀνόματά σας. Ἐλάβαμε ὑπ' ὄψιν καὶ θὰ διορθωθῇ). Κ. Μπαλτή ν. (Ἐγιναν οἱ δέουσαι ἐνέργειαι. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους τὸ περιοδικὸν μας θὰ κυκλοφορεῖ κάθε ΤΡΙΤΗ). Δημ. Χανόν. (Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τεῦχος ἐτιχυδρομήθη). Μαύρη - Ζούγκλα - Ξηρομάμουν. (Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Μπορεῖτε νὰ τὴν στείλετε ὅλες μαζί. Νὰ φτιάσετε τὴν Ὁμάδα Φίλων τῆς Ζούγκλας). Γ. Σταύρου. (Ἐδιορθώθη). Ν. Τσοῦκαλᾶ ν. (Ἀπὸ τὸ σημερινὸν τεῦχος θὰ ἀγοράζετε τὸ περιοδικὸν κάθε ΤΡΙΤΗ. Παρακολουθεῖτε τοὺς χάρτες ποὺ δημοσιεύουμε σήμερα νὰ δῆτε ποὺ βρίσκεται ὁ ΤΑΡΖΑΝ). Ν. Μαριόριν. (Νὰ μὴν εἴστε ἐλαφρόμυαλος. Τὰ λάβαμε). Μανθ. Γκάνιον. (Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Σχηματίσατε μὲ τοὺς φίλους σας μιὰ Ὁμάδα Φίλων τῆς Ζούγκλας. Διαγωνισμοὺς ὄχι. Συνεργασία, ναὶ ἢ ὁποῖα θὰ δημοσιεύεται ἂν εἶναι καλὴ, χωρὶς παρεξηγήσεις). Ἀθ. Βαρβατση ν. (Τώρα δὲν θὰ λαχταράτε, θάχετε τὸ περιοδικὸν σας κάθε ΤΡΙΤΗ. Σχηματίσατε τὴν Ὁμάδα Φίλων τῆς Ζούγκλας). Ἀντ. Φιόρβαντη ν. (Εὐχαριστοῦμε). Δημ. Αλαλούση ν. (Εὐχαριστοῦμε. Νὰ στείλετε τὴν λύσειν δύο-δύο φύλλα. Ι. Μποσχιδῆ ν. (Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Νὰ σχηματίσετε Ὁμάδα Φίλων τῆς Ζούγκλας). Ι. Μαρίανᾶκον. (Εὐχαριστοῦμε. Δὲν εἶναι ἀργά). Βασ. Θεοδώρου. (Ἡ καθυστέρησις ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν χάρτου. Πάντως αἱ λύσεις σας θάρθουν ἐγκαιρῶς. Μὴ φοβεῖσθε). Γ. Ἀθανάσιδῆ ν. (Πᾶσα ὀρθὴ λύσις λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν. Μπορεῖτε νὰ τὴν στείλετε μαζευένες). Παν. Γκάνιον. (Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ποιηματάκι σας ποὺ ἀφιερῶσατε στὸ περιοδικὸν μας. Ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ τεύχους θὰ κυκλοφορεῖ κάθε ΤΡΙΤΗ). Ἰ. Ἀκ. Ναυπλώτη ν. (Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Ὅλα μπορεῖ νὰ τ' ἀποκτήσῃ κανεὶς ὅταν εἶναι λογικὸς, φρόνιμος καὶ καλός). Μιχ. Μαριόλη ν. (Μπορεῖτε νὰ τὴν στείλετε τρεῖς-τρεῖς. Δὲν ὑπάρχει ὄριον ἡλικίας). Β. Παπαδάκη ν. (Ἐχομε προβλέψει γι' αὐτὸ καὶ θὰ γίνῃ ὅπως ὑποδεικνύετε. Θ. Γρηγορόπουλον. (Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Εὐχόμεθα καλὴν ὑγίαν). Ν. Ἀλαγεωργίου. (Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Ἰδρύσατε μιὰ ὁμάδα Φίλων τῆς Ζούγκλας καὶ γράψατέ μας). Πλουτ. Φίλων. (Περιμένουμε περισσότερα νέα σας σχετικῶς μὲ ὀνομακατάλογο τῶν μελῶν ΧΕΝ γιὰ νὰ τὸν καταχωρήσωμε στὰ ἀρχεῖα μας). Κ. Ἀρβανίτην. (Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Περιμένουμε νὰ ἰδρύσατε μὲ τοὺς φίλους σας τὴν ὁμάδα Φίλων τῆς Ζούγκλας). Σπυρ. Πεντάκαλον. (Εὐχαριστοῦμε. Φροντίσατε γιὰ τὴν διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ σας).

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΝΕΟ — ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΘΛΗΤΗ
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΘΛΟ

«ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΟΡ»

Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ

Πατησίων 15—Τηλ. 53-223

● ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ ●

* Τέτοια υπήρξε η προθυμία των 'Αναγνωστών ν' αποκτήσουν τὸ περιοδικό μας «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ» πού δὲν ξέρομε μὲ τί λόγια νὰ τοὺς εὐχαριστήσουμε.

* Καὶ τοῦτο ὀφείλεται, τὸ ξέρετε ὅλοι, στὸ ὅτι δὲν σερβίρομε οὔτε παραμυθία, οὔτε φαντασιοπληξίες. Ὁ ΤΑΡΖΑΝ, ὁ δικός μας, εἶναι ἐκατὸ τοῖς ἐκατὸ ΤΑΡΖΑΝ. Ἀληθινός, ἀνίκητος, γενναῖος, ὁ ὁποῖος καταπολεμᾷ τὸ ἀδίκον καὶ κυνηγᾷ τοὺς κακοὺς καὶ τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τῆς Ζούγκλας. Αὐτοὶ πού τὸν τριγυρίζουν, θηρία, ἄγριοι εἶναι πραγματικοί, ὅπως καὶ τὰ μέρη πού ζεῖ ὁ ΤΑΡΖΑΝ εἶναι πραγματικά. Σᾶς δίνουμε τὸν χάρτη τῆς Ἀφρικῆς, σᾶς δίνουμε καὶ τὸν χάρτη τοῦ Κόγκο, γιὰ νὰ παρακολουθήσετε τὰ μέρη ὅπου κινεῖται.

* Ἀλλὰ ἐπιφυλάσσουμε καὶ ἡμεῖς μιὰ ἐκπληξὶ στοὺς ἀγανώστας μας. Ἀπὸ τὸ σημερινὸ τεύχος θὰ ἔχουν τὸ περιοδικό τους ἑβδομαδιαίον. **Θὰ τὸ θρίσκουν** στὸ περίπτερο κάθε **Τρίτη. Κάθε Τρίτη** λοιπόν, ἀπὸ τὸ σημερινὸ τεύχος ζητᾷτε τὸ περιοδικό σας «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ» καὶ κάθε φορὰ μιὰ νέα ἀληθινὴ περιπέτεια τοῦ ΤΑΡΖΑΝ.

* ΠΡΟΣΟΧΗ! Βλέπω ὅτι πολλοὶ ἀπὸ κείνους πού ἔστειλαν λύσεις δὲν προσέχουν καὶ μᾶς στέλνουν α) λύσεις χωρὶς δελτία β) ἄλλοι ὅχι ὅλες τίς λύσεις γ) ἄλλοι ξεχνοῦν νὰ βάλουν τὸν ὄνομά τους στὸ δελτίο καὶ στὸ γράμμα, δ) πολλοὶ στέλνουν κακογραμμένο τὸ ὄνομά τους.

Αἱ λύσεις δίχως ὄνομα καὶ δίχως Δελτία Συμμετοχῆς δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Πληροφοροῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας τῆς Ἐπαρχίας ὅτι λόγω ἐλλείψεως χάρτου, τὸ περιοδικό μας, «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ» ἐκτυπώνεται μόνον εἰς 20.000 ἀντιτύπα τὰ ὁποῖα δὲν φθάνουν τόσον διὰ τὰς Ἀθῆνας ὅσον καὶ διὰ τὴν Ἐπαρχίαν.

Γι' αὐτὸ ἀναγκάζομεθα νὰ τὸ κυκλοφοροῦμεν πρῶτον εἰς τὰς Ἀθῆνας καὶ τὸ ἐπομένῃ ἑβδομάδα ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ἐπαρχίαν.

Αὐτὸ δὲν ζημιώνει τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἀποστολῆς λύσεων στοὺς διαγωνισμοὺς διότι θὰ δώσουμε δύο τεύχη παράτασιν προθεσμίας.

Τοὺς παρακαλοῦμεν ἐπίσης νὰ πληροφοροῦνται ἀπὸ τὰ Πρακτορεῖα ἂν τὰ ἀποστελλόμενα εἰς αὐτοὺς τεύχη εἶναι λίγα καὶ νὰ τοὺς προτρέπουν νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὸ Πρακτορεῖον Ἀθηναϊκοῦ Τύπου Ἀθηνῶν περισσότερα τεύχη.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ ΑΝ 1092/1938

Διευθυντῆς—Ἰδιοκτήτης: ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γερανίου 45"

Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης: ΜΙΧ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλέως 3

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: ΠΑΝ. ΛΟΥΚΕΑΣ, Ἀγ. Παρασκευῇ

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΡ. 7.— Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Πρίν πεθάνει ένας πατέρας κάλεσε τους πέντε γιουούς του και τους είπε: «Θέλω ο μεγαλύτερός μου γιός να πάρη τὸ τέταρτο τοῦ ἀγροῦ μου. (Ὁ ἀγρός εἶναι τετράγωνος ὅπως στὸ σχέδιο) καὶ οἱ ἄλλοι τέσσερις νὰ μοιράσουν τὸ ὑπόλοιπο ἔτσι πὺν νὰ μὴ μαλώσουν. Τὶ θὰ πάρη ὁ πρῶτος (χωρίστε το) καὶ τὶ θὰ πάρουν οἱ ἄλλοι γιὰ νὰ μὴ μαλώσουν (χωρίστε το).

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ

ΑΡ. 13.— ΠΟΣΟ ΧΩΜΑ

Μία τρύπα βάθους δύο μέτρων καὶ πλάτους τριῶν μέτρων πόσο χῶμα περιέχει;

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΜΑΣ

Διαγωνισμοὶ γιὰ μεγάλους: Ὅποιος μᾶς στείλῃ τὰς ὁρθὰς λύσεις τῶν διαγωνισμῶν καὶ τῶν 8 πρώτων τευχῶν ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ, θὰ ἀποκτήσῃ τὸ πιὸ μελωδικὸ ἀγγλικὸ ραδιόφωνο μάρκας «ΚΟΞΣΟΡ».

Κατὰ συνέχειαν ὅσοι στείλουν τὶς περισσότερες ὁρθὰς λύσεις:

Ἔνα διαρκὲς ἐλευθέρως εἰσόδου στὸν Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ» καὶ ἄλλο.

Ἔνα διαρκὲς ἐλευθέρως εἰσόδου στὸν Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ». Θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλα βραβεῖα εἰς ὅσους στείλουν λιγότερες ὁρθὰς λύσεις.

Διαγωνισμοὶ γιὰ μικροὺς: Ὅποιος μᾶς στείλῃ τὰς ὁρθὰς λύσεις τῶν διαγωνισμῶν καὶ τῶν 8 πρώτων τευχῶν ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ, θὰ ἀποκτήσῃ μίαν μπάλλα ποδοσφαίρου πρωταθλημάτων «ΡΑΜΠΛΕΞ».

Κατὰ συνέχειαν ὅσοι στείλουν τὶς περισσότερες ὁρθὰς λύσεις, θὰ λάβουν:

Ἔνα διαρκὲς ἐλευθέρως εἰσόδου στὸν Κ)φο ΣΙΝΕΑΚ καὶ ἄλλο.

Ἔνα διαρκὲς ἐλευθέρως εἰσόδου στὸν Κ)φο ΣΙΝΕΑΚ.

Θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλα βραβεῖα.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α'

Ὄν)πώνυμον.....

Ὄδδς..... ἀρ.....

Πόλις.....

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β'

Ὄν)πώνυμον.....

Ὄδδς..... ἀρ.....

Πόλις.....

ΔΡΑΧ. 1.500